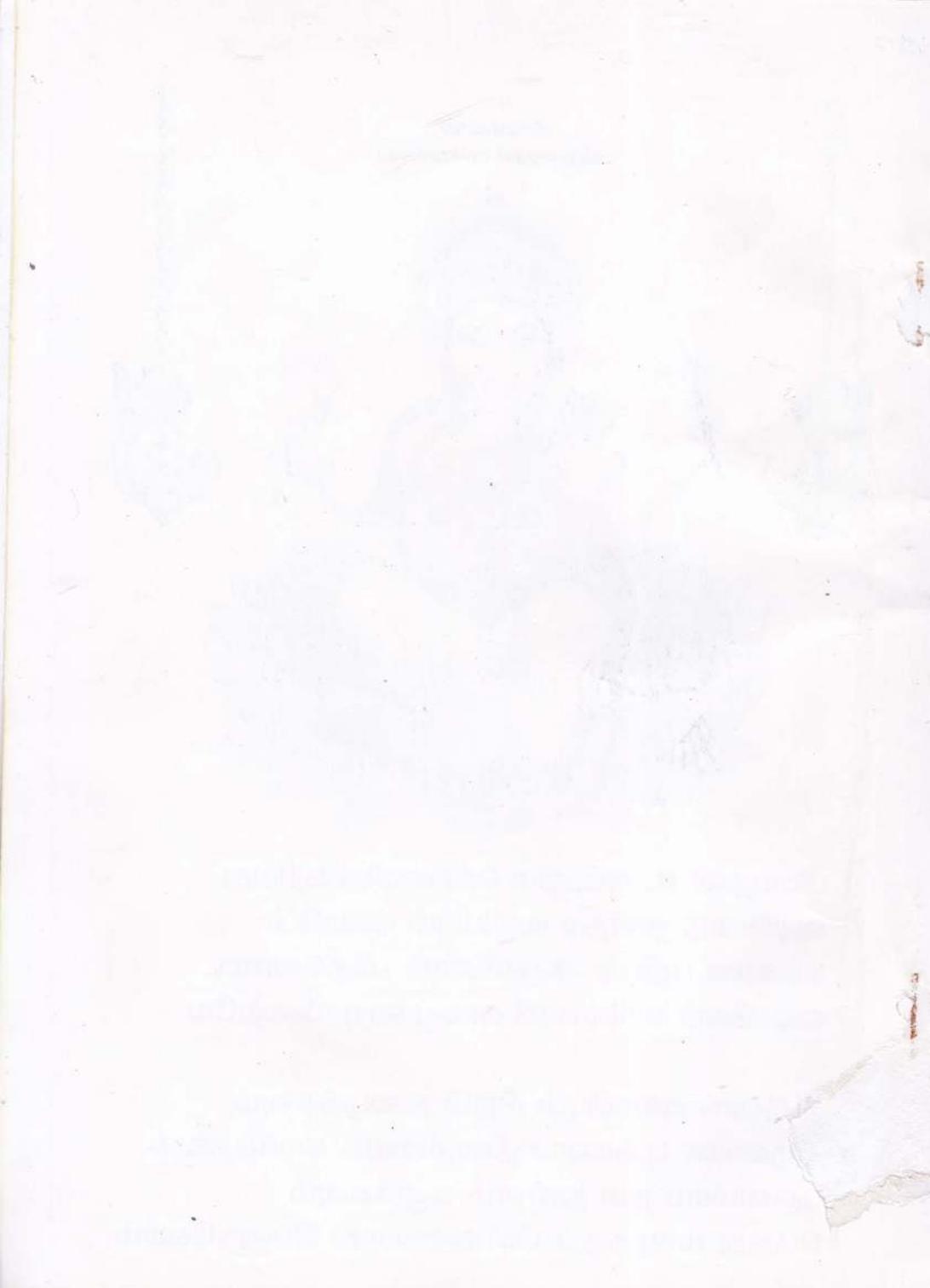
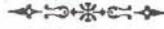

தச்சந்தோய்ய
சிந்தாமணி விநாயகர்
ஆலய வரலாறு

தச்சைத் திருப்பதி வரலாறு

ஆய்வுத்தொகுப்பு
கந்தப்பு ஆனந்தக்குமாரசாமி
நடராசா விநாயகமூர்த்தி

பிரகரம் :
பிள்ளையார் அச்சகம்,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

சமர்ப்பணம்

கரவை மக்களுக்கு ஆலயம் நிறுவியதன் மூலமும்,
வைத்தியம் செய்தும் நேர்மையுடனும், பக்தி
பரவசத்துடனும் சேவை செய்து நீங்காப் புகழுடன்
மறைந்த ஏரம்பர் சம்பந்தரின் ஞாபகார்த்தமாக
இந்நூல் வெளியிடப்படுகின்றது.

ஆசிரியர்
க.ஆனந்தக்குமாரசாமி

- முகவுரை -

கோயில்கள் சைவநெறி தழைத்தோங்கவும், மானிடம் உலக வாழ்வூடாக ஆன்மீக நெறியில் சென்று இறை திருவடிப்பேறு பெற்று பேரின்பம் பெறவும் நம் முன்னோர் ஊர்கள் தோறும் ஆலயங்கள் அமைத்து வழிபட்டனர்.

உலகெலாம் உணர்ந்தோதுதற்கு அரியவனாகிய இறைவனை எளியராக்கி திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளச் செய்தனர். தனிமனித மனங்களில் கருக்கொண்ட கோயிலின் தோற்றம் நிலையான கோயில்களாயின.

குடியிருக்கும் இடமெல்லாம் கோயில் கண்டவர்கள் தமிழர்கள். அவ்வாறு தோற்றம் பெற்றதுதான் கரவெட்டி தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்.

ஓர் இனத்தின், ஓர் அரசின் திருத்தல வரலாற்றினை எழுத பலவகையில் ஆராய்தல் வழமை. புதைபொருள் ஆய்வு, கல்வெட்டுக்கள், செப்பீடுகள், எழுத்தாவணங்கள் என்பவற்றை ஆய்வு செய்வர். அரசுக்கோ அன்றி அரசால் கட்டுவிக்கப்பட்ட திருக்கோயில்களுக்கோ மேற்குறிப்பிட்ட ஆதாரங்கள் உண்டு. மக்களால் ஸ்தாபிக்கப்படும் கோயில்களுக்கு ஆதாரங்கள் பெறுதலரிது.

தச்சை ஐங்கரனின் திருத்தல வரலாற்றை நாம் ஆய்வு செய்யக் கிடைத்தவை, ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் போது வரி வாங்குவதற்காக அவர்களால் எழுதி வைக்கப்பெற்ற தோம்பு எனப்படும் எழுத்தாவணமும், பரிபாலன சபையின் எழுத்தாவணங்களுமே.

கடந்த நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக என்னுடன் நடராசா வினாயகமூர்த்தியும் தேடி ஆய்வு செய்ததுடன் ஆலயத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களுடனும் கலந்துரையாடிப் பெற்ற தகவல்களைத் தொகுத்து வழங்கியுள்ளோம்.

பல நூல்களிலும், வைபவங்களின்போதும் எமது ஆலய வரலாற்றுத் தவறுகள் காணநேரிட்டதாலும், நான் பிறந்து 41ம் நாள் ஆலயத்துக்கு எடுத்துவரப்பட்டபோது என் தகப்பனாரின் தகப்பன்

சிதம்பரப்பிள்ளை செடில் காவடி எடுத்து சுவாமி வீதி உலாவுக்காக எழுந்தருளி வந்து வாசலில் நிற்கும் சமயம் சன்னதமாடி சுவாமி முன்னிலையில் இறைவனடி சேர்ந்தார். அதே ஆண்டு சம்பந்தரும் காலமானார். இருவரது ஞாபகமே இவ்வரலாற்று நூல்.

இப்புதி ஸ்தலத்தின் வரலாறு இல்லையா எனப் பலர் கேட்டதற்கு இணங்கவும், எமது ஆலய வரலாற்றை எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரும், இன்றைய இளம் சந்ததியினரும் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆசையில் இதனை வெளியிட எண்ணினோம். மேலும் இவ்வாலயத்தை உருவாக்க எடுத்த முயற்சிகள், எமது அறங்காவலர்களும், மற்றும் அடியார்களும் ஆற்றிய பணிகள் அனைவரும் அறியவேண்டும் எனக் கருதி இதனை வெளியிட எண்ணினோம்.

தியாகமும், சேவையும் தமது பண்பாட்டிலும், சமயத்திலும் இணைந்து வாழ்பவர் கரவை மக்கள். இதற்கு உதாரணமே தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம். வாக்காலும், மனத்தாலும், காயத்தாலும் ஒன்று பட்ட தூய நினைப்போடு இவ் ஆலயத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர்களையும், சேவை செய்தவர்களையும், அவர்களின் பணிகளையும் நினைவு கூர்வதே நாம் அவர்களுக்குச் செய்யும் நன்றிக்கடன்.

“குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலும்

நெறிகளும் அவர் நின்றதோர் நேர்மையும்

அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதினும்

பொறியிலீர் மனம் என்கொல் புகாதே.” - அப்பர் சுவாமிகள் -

கோவில் வெறும் கட்டிடம் அன்று. அது தத்துவ அமைப்பு. அவ்வமைப்பின் நுட்பம் தெரியாது கும்பிட்டால் அது கல்லாக, மண்ணாக, வேடக்கையாகவே தோன்றும். ஒருவர் படுத்திருக்கும் முறையில் கோவில் அமைந்துள்ளது. கால்கள் முன்கோபுரம். மூலாதாரத்தை ஒத்தது கொடித்தம்பம். தோப்புகளை நிகர்த்தது பலபீடம். சிரசு கற்பக்கிரகம், சிரசின் மத்தியை ஒத்தது மூலஸ்தானத்தில் உள்ள தாமரைப்பூக் கண்ணாடியும் விளக்கும். அங்குள்ள தீபஒளி இறைவனின் அருவுருவம்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

- ஆசிரியர் -

உலகப் புகழ்
குருமஹா சந்நிதானம்

நல்லை திருநாசாசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்தாபகர்: ஸ்ரீலக்ஷ்மி கவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய ஸ்வாமிகள்
குருமஹா சந்நிதானம் ஆதிமுதல்வர்

ஆதீன முதல்வர்: ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரிய ஸ்வாமிகள்
இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்

தொலைபேசி:

222 2870

அருளாட்சி தெய்வம்

நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

விநாயக அடியார்களுக்கு,

கரவெட்டி பதியில் எழுந்தருளி இருந்து அருளாட்சி யுரியும் விநாயக பெருமானின் ஆலய வரலாறு நூலாக வெளிவருவதையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். யுழமையும் பெருமையும் இவ் ஆலயத்தில் வரலாறு அனைத்து மக்களும் அறியும் வகையில் இன்று நூல் உருப்பெற்று இருப்பது அனைவருக்கும் பெரும் கீழ்ச்சியை தருகிறது. 182 வருடங்கள் யுழமை வாய்ந்த இவ் ஆலயம் பூரணமான கட்டட அமைப்புக்களை கொண்டு விளங்குகின்றது. இது இவ் ஊருக்கும் ஊர் மக்களுக்கும் பெருமையை தருவதாகும். பல வரலாறுகள் இன்று அழிந்து கொண்டு இருக்கும் நிலையில் இந்நூல் வரலாற்று ஆவணமாகும். நம் சமய மரபில் விநாயக வழிபாடு மிகவும் மகத்துவமான ஒன்று. இதனை உணர்த்தும் வகையில் நம் விநாயகர் ஆலயங்கள் வரலாறாக உள்ளது. இவ்வரிசையில் தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம் தனித்துவமான சிறப்பை கொண்டது. தச்சந்தோப்பு பிரதேசம் நிறைந்த சமய வாழ்க்கை கொண்டவர்களையும் சைவ ஆசாரம் உடையவர்களையும் கற்றயடி ஒழுகுபவர்களையும் நிறைவாக கொண்ட பிரதேசமாகும். இயிரதேச ஆலய வரலாற்றை முறையாக தொகுத்து வெளியிடும் க.ஆனந்தகுமாரசாமியை பாராட்டி வாழ்த்துகிறோம். இவருடைய பணிகளை இறைவன் ஆசீர்வதியாராக

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

இரண்டாவது குருமஹாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமசுந்தர தேசிக
ஞானசம்பந்த பரமசாரிய ஸ்வாமிகள்
இலங்கை

- சிறப்புரை -

தச்சந்தோப்பு பிள்ளையார் கோவிலின் வரலாற்றை அந்தக் கோவிலுக்கு மரபுரிமை கொண்ட குடும்பத்தைச் சார்ந்த கந்தப்பு ஆனந்தக்குமாரசாமி எழுதியுள்ளார்.

எங்கள் பிள்ளையார் கோவிலின் பெயரை அது உள்ள இடங்களில் எல்லாம் தேடிப் பதித்துப் பார்ப்பதில் நிறைந்த சந்தோஷம் ஏற்படுகின்றது.

இப்பிள்ளையார் கோவிலானது இன்று பெரிதும் நிறுவன மயப் படுத்தப்பட்ட ஒரு நிர்வாக அமைப்பொன்றினைக் கொண்டிருந்தாலும், அக்கோவிலைச் சுற்றி வாழ்பவர்களுக்கு பிள்ளையாருடன் ஓர் மனித நிலை உறவு காணப்படுகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

எங்களின் தாயாரும் அவர்களின் தாயாரும் பெரும்பாலும் தச்சந்தோட்டத்துக்கிழவன் என்றே சொல்வார்கள். அந்த அளவில் ஒரு தனி நிலைப்பட்ட உறவு இறுக்கம் நிலவுகின்றது.

தங்கள் கோவிலென்ற நிறுவனத்திலும் பார்க்க கோவில் கொண்டிருக்கும் தெய்வத்துடன் நேரிடையாக அளவளாவுவது போன்ற ஓர் எண்ண நிலையே எங்கள் மனதில் உள்ளது. தச்சந்தோட்டத்துக் கிழவன் பற்றிய ஒரு தழுவாத நம்பிக்கை எல்லோரிடத்திலும் உண்டு.

பிறந்த 41ம் நாள் முதல் நான் சென்று வந்த தலம் இது. உண்மையில் தமிழகத்தில் உள்ள வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்ற கோவில்களுக்கு போய்கும்பிடும் பொழுது முதலில் மின்னி மறைவது எமது பிள்ளையார் தான். பல காலத்தைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பொழுது நினைவுக்கு வருவது அந்தக் கறுத்தப் பிள்ளையார் தான். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் அது பேசுகிற தெய்வம். அதைப்பற்றி எழுதப்பெற்றுள்ள இந்நூல் அதன் நம்பிக்கைத் தளங்களை மேலும் பரப்புவதாக

‘தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாக’

மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலய ஆசிரியரும், சைவப்புவர் பண்டிதர் கா.பொ.கார்த்திகேசு வள்ளியம்மை தம்பதிகளின் இராசையா என்று தெரிந்த கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி.

வாழ்நாள் பேராசிரியர் கலாநிதி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

- அணிந்துரை -

திருவேகம்
கரணவாய் கிழக்கு,
கரவெட்டி
01.03.2009

அருள்மிகு தச்சை சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்
வளர்ந்து வரும் வரலாறு

இந்நன் முயற்சியில் மனமும், கரமும் பதித்த கந்தப்பு ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்களின் அருமந்த முயற்சி பராட்டுவலுக்குரியது.

எழுதப்பட்ட வரலாறும், தகவல்களும் ஆவணப்படுத்தும் ஒரு நிறுவனத்தின் நடந்து வந்த பாதையை வரையறுத்துக்காட்ட இன்றியமையாதன. கடந்த வரலாற்றிலிருந்து எதிர்காலச் செல்நெறியை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவும், திட்டமிடவும் ஆதாரமாக அமையும்.

அவ்வகையில் பல ஆதாரங்களுடன் ஆனந்தக்குமாரசாமி எழுதியவை ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதில் கிஞ்சித்தும் ஐயமில்லை.

நல்வாழ்த்துக்கள்

செவ்வந்திநாதக்குருக்கள்
சுவாமிநாதன்

Retd Srilanka Planning Secretary
Ministry of North East Provincial Council

අකිල இலங்கை இந்து மாமன்றம்
(සමස්ත இந்து மத அமைப்புகளின் ஆலய நிர்வாக சீர்திருத்த அமைப்பு)
ALL CEYLON HINDU CONGRESS
(Federation of Hindu Religious Associations and Trusts in Sri Lanka)

கனடா • President

வீ. காரியசபைன்

V. Kariyasapain

T.P. : 2575544

Fax : 2575472

E-mail : harlomak@gmail.com

பொதுச் செயலாளர் • General Secretary

கந்தசாம ரீகண்டன்

Kandiah Neelakandan

T.P. : 2371100 (Off.) 2580807 (Res.)

Fax : 2371111, 2371122

E-mail : neeia@minlaw.lk

பொதுச்செலவாளர் • Treasurer

செ. கந்தசாமி

V. Karthikeyan

T.P. : 2584620 (Res.)

E-mail : vkandasami@gmail.com

- வாழ்த்துச்செய்தி -

வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லவர் விநாயகப் பெருமான். தும்பிக்கை நாயகன் மீது வைத்து ஆரம்பிக்கும் எந்தவொரு கருமமும் நிச்சயம் வெற்றியைத் தரும்.

கரவெட்டி தச்சந்தோப்பு கிராமத்தில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிந்தாமணி விநாயகப் பெருமான் ஆலய வரலாற்றினை நூலாக வெளிக்கொணரவிரும்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம். 132 வருடகால வரலாற்றைக்கொண்ட இவ்வாலயம், இன்று பலவித ஆன்மீகச் சிறப்புகளுடன் திகழ்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இத்தகைய தனித்துவம் வாய்ந்த ஆலயத்தின் வரலாறு, அதன் தொன்மைச் சிறப்பு, அதன் பின்னணித் தகவல்கள் போன்றவைகளை வெளிக்கொணரவது காலத்தின் தேவையாகும். வரலாறுகள் மறக்கப்படாதவாறு பலராலும் அறியப்படவேண்டும் என்ற நன்னோக்கம் கருதி, அவற்றை ஆவணப்படுத்தும் வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் இந்த காத்திரமான முயற்சியை அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம் பெரிதும் வரவேற்கிறது.

சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம் மேலும் சிறப்பாக வளர்ச்சிபெறவேண்டும் என அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் சார்பாக வாழ்த்துவதுடன், ஆலய வளர்ச்சியில் பெரும் பங்குகொண்டு உழைத்துவரும் ஆலய நிர்வாக சபையினர், தொண்டர்கள் மற்றும் இந்து மக்கள் அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

கந்தசாம ரீகண்டன்

பொதுச் செயலாளர்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம்

25.04.2009

A.C.H.C.கட்டிடம் (5^{ம்} மாடி), 91/5, சேர் சித்தம்பலம் ஏ. கார்டினர் மாவட்டத்தை, கொழும்பு - 2, இலங்கை.
A.C.H.C. Bldg. (5th Floor), 91/5, Sir Chittampalam A. Gardiner Mawatha, Colombo-2, Sri Lanka.

Telephone: 011 - 2434990 Fax: 011-2344720 Website: www.hinducongress.org E-mail:hinducongress@gmail.com

கரவை தச்சைத் தலத்தீன் தளிர்ந்த வரலாறு

காப்பதும் களி்றே

தச்சை வரலாற்றைத் தண்டமிழ்தேர் சான்றோர்கள்
உச்சி கொள யானெழுத உள் நினைந்தேன் - அச்சந்
தனைப் போக்கித் தண்ணருளைத் தந்தெனையாள் தச்சை
மனைமமரும் வாரணமே வந்து.

சரவணப் பதியாய்! கசிந்தவுள நம்பி
குரவனே குஞ்சர! நின்கோயில் - வரலாற்றை
ஆதியோடந்தம் அறிவிக்கும் ஆனந்தச்
சோதியாய்த் தோன்று தொடர்ந்து

உண்மை வரலாற்றை ஊரோடுலகமுளந்
திண்மை பெறத் தேர்தல் சிறப்பன்றோ - கண்ணுதலான்
தந்தகளி்றே தமிழேற் கதனையின்று
தந்தெனையாள் நெஞ்சில் தளிர்ந்து

(ஆக்கம் ஐ.விநாயகமூர்த்தி)

பின்னணி சூழல்

மேலே கூறப்பட்ட தச்சை ஒரு மருஉ மொழி. அது கரவெட்டி
தச்சந்தோப்பு எனும் காணியில் உள்ள ஆலயத்தையே குறிக்கும். அங்கே
எழுந்தருளியிருப்பவர் சிந்தாமணி விநாயகர். சிந்தாமணி சுவர்க்கத்தில் உள்ள
ஒரு தெய்வமணி, அது விரும்பியவற்றை வழங்குவது. இங்குள்ள

எம்பெருமானும் தன் மெய்யடியார்களுக்கு வரையாது வழங்கி வருதலின் காரணமே அப்பெயர் வழங்கலாயிற்று.

யாழ். மாவட்டத்தில் வடமராட்சிப் பகுதியின் பிரபலமான கிராமங்களில் கரவெட்டியும் ஒன்று. கரவெட்டி தமிழும், சிவநெறியும் பொலிந்த இடமாக உள்ளது. அங்கே கிராமத்தின் இதயமாய் வான் தீண்டும் கோபுரத்தோடு ஒளிர்ந்து நிற்பது தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம். கோவிலுக்கு வடபுறத்தே வான் பொய்ப்பினும் வற்றா ஊற்றுக்கொண்ட அத்துளுத் தடாகத்தைச் சூழ பசங்கழனி வெளி ஊருக்கு அழகு தருகின்றது. மேற்கே மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலயம் அணி செய்கின்றது. ஞானியா கேணியும், பூந்தோட்டமும், காளி கோயிலும் தெற்கே அணி செய்கின்றன. வடகிழக்கில் பற்றை படர்ந்த பசஞ்சோலையுள் அத்துளு அம்பாள் எழுந்தருளி அன்பர்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றாள். தென்கிழக்கில் கிழவி தோட்டத்துப் பிள்ளையாரின் திருக்கோவில் பொலிவுடன் திகழ்கிறது. அத்தோடு ஆலயம் மக்கள் வாழ்விடங்களின் மத்தியில் அமைந்துள்ளமை ஆலயத்துக்கு ஆதாரமாகவுள்ளது.

இவ் ஆலயம் ஊர் நடுவே அமைந்தாலும் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் மூவகைச் சிறப்பும் பெற்றிருப்பது சிறப்பானதொன்று. முப்பத்திரண்டு கலைகள் கொண்ட சிந்தாமணி விநாயகப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் ஆலயம் இருமருங்கிலும் இரு தீர்த்தக்கேணிகளையும், மருங்கே தாமரை மலர்கள் பூத்துக்குலுங்கும் பொய்கையாம் அத்துளுவையும், அதனோடு இணைந்த களனி வெளியைக் கொண்டுள்ளதோடு தென்னை, பனை, வேம்புகள் சூழ நிற்க மாவிலங்கை, நுணா, பூவரசு என்பன வேலியாய் அமைய அரசுகள் ஆலய வாசலுக்கு நிழல் பரப்ப, கூட்டங்கள் நடாத்தும் குளிர்ந்த இடமாக இலுப்பைகிளை பரப்பி நிற்க, வீதியெங்கும் கொன்றை, அலரி, பொன் அலரி,

தேமா என்பன பூக்கள் சொரிய அத்தி, தேத்தா, வாகை, வில்வம் ஆதியாம் மரங்கள் ஆங்காங்கு அழகு செய்ய எழில் வனமாக சிறப்புற்று விளங்குகிறது கரவை தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்.

கரவை மக்களின் வாழ்வோடு பிரிக்கொணாதவாறு பின்னிப்பிணைந்து நிற்பது தச்சைப்பெருங்கோயில். கரவை மக்களின் இதயங்களில் நிலைத்து நிற்கும் தெய்வக்கருவூலம் அது. அப்பெருமானே அவர்களுக்கு காவலனாய், ஆற்றுப்படுத்துவனாய், கூடி வாழும் தோள்ருத்துணையாய் இன்னும் பல வழிகளில் வரித்தும் இருந்து வருகின்றார். பக்தி முற்றியவர்கள் சிந்தாமணிப் பிள்ளையாரைக் கல்லறையான், தச்சந்தோப்பான், ஏன் கிழவன் என்றும் அழைப்பர்.

இன்று கரவை மக்கள் வெளிநாட்டில் எச்சூழலில் வாழ்ந்தாலும் தனித்தும், மணிகூரையரோடும் மறவாமல் தச்சைப்பெருமான் திருநாமம் செப்புவதும், அவன் திருப்பணியை மேம்படுத்துவதும் யாவரும் அறிந்ததே. கரவை மக்களுக்கு சைவத்தையும், தமிழையும் ஊட்டும் கலாசாலையாகவும் கலை கலாசாரத்தை எடுத்துக் காட்டும் கலைக்கோயிலாகவும், ஆபத்து வேளையில் காக்கும் சரணாலயமாகவும் விளங்குவது இவ்வாலயமே. நீண்ட காலமாக ஈழநாட்டு தமிழ் அறிஞர்கள், ஆன்மீகப் பெரியார்கள் வந்து சொற்பெருக்காற்றுவதும், கோவிலின் அழகிய சிற்பவேலைப்பாடுகளும் ஆலயத்தின் கீர்த்தியை உலகறியச் செய்தது எனலாம்.

கரவையில் பெரும்பாலான கோயில்களில் ஆகம விதிப்படி சைவக்குருமார் கிரியைகள் செய்கையில் தச்சைப்பதியில் மட்டும் அந்தணைச் சிவாச்சாரியர்களே வேதவிதிப்படி பூசைக்கு நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதுவும் மாவிட்டபுரத்துச் சிவாச்சாரியர்களே வேதவிதிப்படி தச்சைப்பெரும்பதியில் பணி

செய்து வந்தனர் என்பது நினைவு கூரப்படவேண்டியது. மேலும் இக்கோயிலின் முக்காலப் பூசைகள் விசேட உபயங்கள் அவற்றுக்கு உரிய கிரியைகள் என்பவற்றோடு மக்களுக்குரிய புரோகிதங்களையும் மேற்கொள்ள இரண்டு சிவாச்சாரியர்கள் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்குரிய வாழ்விடங்களையும் அறங்காவலர்கள் அமைத்துக்கொடுத்ததும் ஆலய பூசை நேரங்களை உறுதிப்படுத்த உதவியுள்ளன.

ஆனிப்பூரணையை இறுதி நாளாகக் கொண்ட பத்துத்தினங்கள் தச்சைப்பதியின் மகோற்சவ காலம் தனிப்பெருமை வாய்ந்தது. கரவை மக்கள் மட்டுமல்லாது அயலூரவர்களும், புலம்பெயர் கரவை மக்களும் கூட சைவசார சீலராய் அகம் மலரக் கலந்து அவன் அருள் வேண்டும் தெய்வீக நாட்கள் திருக்கோவிலின் பெருமையை மேலும் கீர்த்தி பெறச் செய்கின்றன. திருவிழா உற்சவ நாட்களில் மஞ்சம், சப்பறம், கயிலாயவாகனம், பூங்காவனம், திருக்கூரகவேட்டை, தேர், தீர்த்தம் முதலிய நாட்களில் மக்கள் வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓட கற்பூரதீப ஜோதியாலும், காவடி, அங்கப்பிரதட்சனை, மகளிர் அடியளித்தல் முதலிய காட்சிகளும் மறக்கமுடியாதவை. இங்கு கந்தசஷ்டி, விநாயக சஷ்டி (பெருங்கதை) திருவெம்பாவை என்பனவும் தைத்திருநாள், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி, திருக்கார்த்திகை என்பனவும் விசேட தினங்களாகும். ஆண்டுதோறும் குடமுழுக்கு நாள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. அதில் பிரசித்தி பெற்ற நாதஸ்வர வித்துவான்களின் இன்னிசைச் கச்சேரியுடன் விசேட அலங்காரங்களுடன் எம்பெருமான் வீதி உலா வரும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும்.

நவராத்திரி விழா அத்துஞ் அம்பிகை ஆலயத்தில் வெகு விமரிசையாக நிகழும் காலத்தில் கரவை மக்கள் முதற்கண் தச்சைப்பெருமானை வழிபட்டு செல்வது வழமையாகும். அதன்பொருட்டு தச்சையில் மாலையப்பூசை

முன்சூட்டியே நிகழ்வதும், காவடி நேர்த்தி செய்வோர் பங்கு கொள்வதும் வழமை.

இவ் ஆலயத்தோடு பக்தி உறவு கொண்டு இங்கு வாழ்ந்த வாழ்கின்ற மூதறிஞர்கள், வித்துவான்கள், புலவர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர்கள் கரவை மக்களை ஆசாரசீலர்களாக, சமயப்பற்றினராக, அறிவுடையோராக ஆக்கியுள்ளமையும் இவ்வாலயத் தோற்ற வளர்ச்சியை மூலமாகக் கொண்டதே. மேலும் அந்த அறிஞர்கள் இத்தல விநாயகர் மீது பாடிய சிந்தாமணி விநாயகர் திருவஞ்சல், புலவர் சின்னத்தம்பி அவர்கள் பாடிய மான் விருதூது, தச்சை விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழின் முதல் இரு பருவங்கள், சிலேடைக்கவிமணி க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய தச்சை சிலேடை வெண்பா என்பவை இவ்வாலயத்துக்கு பெருமை சேர்ப்பன. தச்சை சிலேடை வெண்பாவுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது அணிந்துரையில் “இச்சிலேடை வெண்பாவால் தச்சைப்பதியும் மகா புனித ஸ்தலங்களின் வரிசையில் ஒன்றாக இடம்பிடித்து விட்டது” என்கிறார். இது கோவிலின் கீர்த்தியை மேலும் உயர்த்தி நிற்கிறது. அத்துடன் காலம் சென்ற பண்டிதர் க. வீரகத்தி தனது குலதெய்வமாம் தச்சை விநாயகனை வாழ்த்தி “கண்ணிற் காக்கும் காவலன்” என்ற தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார். அத்தோடு விநாயகர் மீது இவர் பாடிய “இலக்கிய இருபது” ஈழ நாடு வாரமலரில் வெளிவந்தது. இவரைப் போன்று கரவை சைவ்புலவர் ஐ.விநாயகமூர்த்தியும் “திருவஞ்சல் பாமாலை 2001” கரவெட்டி தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகரை வேண்டி பாரிஸ் ஸ்ரீ மாணிக்க விநாயகர் ஆலயத்தில் பாடியவை நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளது. இவ்வாறு கவிவேந்தன் சி.வேலாயுதம் கரவையைப் பற்றியும், தச்சை விநாயகரைப் பாடியும் “கரவைக்கோவை” என்னும் நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

வரலாறு

முதல் தாபகர்

இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ஏறத்தாழ 182 வருடங்களுக்கு முன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இவ் ஆலயத்தின் வரலாற்று பூரணத்துவத்தைக் காண்பது மிக எளிதன்று. இருப்பினும் தேடி ஆய்வு செய்த போது கிடைத்த தகவல்கள் முன் வைக்கப்படுகின்றன.

நூற்றி எண்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இப்போதிருக்கும் ஆலயத்துக்கு தென்மேற்கு திசையில் **ஞானியார்** ஒருவர் குடியிருந்தார் என்றும் அவரே சிறு குடிசை ஒன்றில் விநாயகர் வழிபாடு செய்தார் என்றும் நம் மூதாதையர் மூலம் செவி வழியாக அறிந்துள்ளோம். ஆனால் ஞானியார் பற்றிய விபரம் தெரியுமாறில்லை.

இன்றும் வரணி, கரம்பான், கரணவாய் முதலாம் இடங்களில் ஞானியார் எனும் பெயர் தாங்கிய சைவக் குடும்பத்தினர் வாழ்ந்தாலும், அத்துள் அம்பாள் ஆலயப் பூசகர்களும் ஞானியார் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதாலும் மேற்படி ஞானியாரும் அவர்களில் ஒருவராக இருந்திருக்கலாம். ஞானியார் பூந்தோட்டக் கொல்லையில் சிறுகுடிசையில் வாழ்ந்தார் என முதியோர் வாயிலாக அறிந்துள்ளோம்.

மேலும் ஆலயத்துக்கு நேர் தெற்கில் உள்ள கேணியும், தென்மேற்கு மூலையில் உள்ள காளி கோவிலும் இன்றும் அவர் (ஞானியார்) பெயர் தாங்கி நிற்பது அவரே இக்கோவிலின் முதல் தாபகர் என்பதை சுட்டி நிற்கின்றது. இந்த நிலையில் ஞானியாரை அடுத்து சுப்பர் சிதம்பரநாதர் என்பவர் தோற்றம் பெறுகின்றார்.

சுப்பர் சிதம்பரநாதர்

சிதம்பரநாதருக்கு விநாயகப்பெருமான் கனவில் தோன்றி தனக்கு கோவில் அமைத்துப் பூசிக்குமாறு கூறி மறையவே, அவர் இந்தியாவில் உள்ள சிதம்பரத்தில் இருந்து விநாயக விக்கிரகம் கொண்டு வந்து 1826ம் ஆண்டு தாபனஞ் செய்தார் என சாசனவாக்கியம் உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆனால் ஞானியாரே சிதம்பரநாதருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார் என்பது எவரும் மறக்கமுடியாது. சுப்பர் சிரம்பரநாதரும் இவ்வாலயத்தை தமது மனைவியாரின் நிலத்திலேயே நிறுவினார் என்பதும் தெரிய வருகிறது.

சாசனவாக்கியத்தில் குறிப்பிட்டவாறு கரவெட்டி குறிளிக் குறிச்சியிறையிலிருப்பதும் இராசநாயகமுதலியார் மகள் வல்லியார் பெண் மீனாட்சியம்மை பேரில் தோம்பு பூண்டதும் தச்சந்தோட்டம் நீர்.ப.32 விலாசம் கொண்டதுமான காணியில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் "மகா கணபதி விநாயக மூர்த்திப் பிள்ளையார்" கோவிலைக் குறித்த தோம்பு பூண்ட மீனாட்சியம்மையின் புத்திரி வள்ளியம்மையின் புருஷன் சுப்பர் சிதம்பரநாதர் 1825ம் ஆண்டு வரையில் ஸ்தாபித்து அக்கோவிலின் நித்திய, நைமித்தியங்கள் காலக்கிரமங்கட்கு செவ்வனே நடத்துவதற்காக 1826ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 22ம் திகதி கட்டைவேலி கோயிற் பற்றின் உள்ளூர் நொத்தாரிஸ் சிங்கபாகுதேவமுதலியார் வேலாயுதர் முகதாவில் 134ம் இலக்கத்தில் ஓர் தருமசாதனம் உறுதி முடித்திருப்பதாலும், அதன்பின் அவரின் உரித்தாளரான சிதம்பரநாதர் கார்த்திகேசு உடையாரும் தனது பிற்சந்ததி விருத்திக்காக அக்காணியில் உள்ள மேற்படி கோவிலின் உட்பிரகாரத்தில் கட்டிடம் அமைத்து அதில் "சிந்தாமணிப் பிள்ளையாரை" ஸ்தாபித்து அந்த விநாயகருக்கு நித்திய, நைமித்தியங்கள் நடைபெறுவதற்காக சில ஆதனங்களை விட்டிருப்பதாலும் குறித்த இரு விக்கிரகங்களையும் முறையே ஸ்தாபித்த சுப்பர் சிதம்பரநாதரும், சிதம்பரநாதர் கார்த்திகேசு உடையாரும்

தங்கள் சீவிய காலத்தில் குறித்த கோவிலையும் அதற்குரிய ஆதனங்களையும் பரிபாலனம் செய்ய உரித்துடையவர்கள். வழங்கப்பட்ட காணிகளின் எல்லைகளாக கிழக்கு ஆறுமுகம் சின்னத்தம்பிக்கும், வடக்கு சேதர் கணபதிப்பிள்ளைக்கும், மேற்கு கார்த்திகேசு சின்னத்தம்பிக்கும், தெற்கு கணபதியார் கந்தருக்குமாக வரையறை செய்யப்பட்டன. சிதம்பரநாதருக்குப் பின் காசுபதியார் குமாரசாமி ஐயர் கோவிலைப் பரிபாலித்து வந்தார் என்றும் அறிந்துள்ளோம்.

ஐயாச்சட்டம்பியார் குடும்பம்

சுப்பர் சிதம்பரநாதருக்குப்பின் கோயில் அறங்காவலராக உரிமை பெற்றுக்கொண்டவர்கள் அவர் வழித் தோன்றல்களாகிய ஐயாச்சட்டம்பியார் குடும்பத்தினரே. குடும்பம் என்று நோக்கும்போது கிடாந்தோட்டத்தார், கார்த்திகேசு உடையார் குடும்பம், சம்பந்தர் வைத்தியர் குடும்பங்களையும் அது தன்னுள் அடக்கி நின்றது. இங்கு ஐயாச்சட்டம்பியார் குடும்பம் பற்றி சில குறிப்புக்களை கவனிப்பது நன்று. ஐயாச்சட்டம்பியாருக்குப் பிள்ளைகள் இருவரே. அவர்களில் ஒருவர் சிற்றம்பலம், மற்றவர் கந்தப்பர். இவர்களில் சிற்றம்பலத்துக்கு கொடி வழி இல்லை. கந்தப்பருக்குப் பிள்ளைகள் அறுவர். சிற்றம்பலம், சின்னாச்சி, பாறுபதி, கனகசபை, சங்கரப்பிள்ளை, வீரகத்தி என்போர். இவர்களில் சிற்றம்பலத்தின் பிள்ளைகளாக வைத்தியர் வேலுப்பிள்ளை, பாறுபதி என்னும் இருவர் இடம்பெறுகின்றனர். இந்த இருவரும் வாழ்ந்த வீடு கார்த்திகேசு உடையா வீடு என அழைக்கப்பட்ட ஐயாச்சட்டம்பியா வீடே. வேலுப்பிள்ளை வைத்தியர் சிறந்த சித்த வைத்தியராக விளங்கினார். சகோதரி பாறுபதி தச்சை ஐங்கரன் வழிபாட்டில் மூழ்கி நின்றவர். அவர் நாள்தோறும் சிந்தாமணிப் பிள்ளையாருக்குரிய தூபமிடுதலை வழுவாது செய்து வந்தவர். அவர் கழுத்தில் அணிந்திருந்த உருத்திராக்கம் அவரது தவக்கோலத்தை வெளிப்படுத்தும். இவர் கருணை உள்ளத்தோடு மகப்பேற்று

மருத்துவத்திலும் உயர்ந்து நின்றவர் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. பின் நாளில் கோயில் அறங்காவலராக விளங்கிய பாட்டா என அழைக்கப்பட்ட கந்தப்பு முன்னர் குறிப்பிட்ட ஐயாச்சட்டம்பியார் மகள் பாறுபதியின் கணவர் என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே.

மேலே குறிப்பிட்ட ஐயாச்சட்டம்பியாருக்கு பெருமக்களாக வீரவாகு, கார்த்திகேசு என இருவர் இருந்தனர். இவர்களில் வீரவாகு ஆலய சேவைக்காக பண்டாரக்குடும்பம் ஒன்றை ஞானியார் குடியிருந்த காணியில் குடியமர்த்தினார் என்றும் அக்குடும்பத்தின் வழித்தோன்றலே ஆலயத்தில் நெடு நாட்களாகப் பணிபுரிந்து வந்த கைவம் சின்னையா என்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. அவரின் வரலாறு இறுதியில் காண்க.

இவ் ஆலயத்துக்கு இராஜநாயக முதலியாரின் பேத்தி வள்ளியம்மை வழங்கிய நிலத்தோடு ஐயாச்சட்டம்பியார், அவரது பேரன் கந்தப்பு சிற்றம்பலம், பேத்தி பாறுபதி என்போரும் காணிகளை வழங்கியுள்ளனர். மேலும் வேலுப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை, தாமோதரம் ஆழ்வாப்பிள்ளை, சேதர் கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரும் காணிகளை அன்பளிப்புச் செய்துள்ளனர்.

சம்பந்தர் கடைத்தெருவுக்கும் அதாவது கார்த்திகேசு உடையார் வளவுக்கும் சண்டில் குளத்துக்கும் இடைப்பட்ட வடலிக்காணி குருக்க வளவு என அழைக்கப்பட்டு வருவதையும் அக்காணியில் உடைந்து சிதைந்த வீடு குருக்க வீடு என அழைக்கப்பட்டதையும், அருகில் உள்ள காளிகோயில் குருக்க வளவுக்காளி என அழைக்கப்படுவதையும் நோக்கும்போது ஐயாச்சட்டம்பியார் பரம்பரையினரால் ஆலயம் நிர்வகிக்கப்பட்டதால் குருக்கள்தான் அங்கு தங்கியிருந்தனர் எனவும் அறியக்கிடக்கிறது.

ஆரம்பத்தில் சிறிய ஆலயமாக தோன்றி குடும்ப ஆலயமாக நிர்வகிக்கப்பட்ட ஆலயம் கால ஓட்டத்தில் ஊராள் அனைவரும் வழிபடும் ஆலயமாகப் பரிணமித்திருப்பினும் 1905ம் ஆண்டு வரை குறிப்பிடக்கூடிய முன்னேற்றம் பெறவில்லை என்றே கூறலாம். இதன் பின்னர் ஊர்மக்களிடையே ஓர் ஆன்மீக விழிப்புணர்வு தோன்றவே கோயில் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்ற எண்ணம் உதயமாயிற்று. இக்கைங்கரியத்துக்காக ஊர் பெயரியவர்கள் ஒன்று கூடி வீரகத்தியார் கார்த்திகேசுவை மனேஜராகவும், ஏரம்பர் சம்பந்தரை உதவி மனேஜராகவும் நியமித்ததுடன் ஓர் நிர்வாகக் குழுவும் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆலய அபிவிருத்தி அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது நிகழ்ந்த காலம் 1905ம் ஆண்டே. ஆலய நிர்வாகம் ஏற்படுத்தப்பட்ட போதும் ஆலயப் பணியில் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டியவர் ஏரம்பர் சம்பந்தபிள்ளை தான். அவருக்குப் பின்னரும் ஆலய வளர்ச்சியில் பலர் கருமம் ஆற்றியிருப்பினும் சம்பந்தரின் ஊக்கமும் முயற்சியும் முதன்மையானது என்பது பலரின் கூற்றாகும். இது சம்பந்தர் காலம் என சிறப்பிக்கப்படுகின்றது.

சம்பந்தர் காலம்

சப்பர் கந்தரும் கார்த்திகேசு வீரகத்தியாரும் அவர்களின் பின் சந்ததியாராக பரிபாலனம் செய்து வந்தாலும் 1906ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 5ஆம் திகதி நொத்தாரிஸ் பரமு சிதம்பரப்பிள்ளை முகதாலில் முடிந்த உறுதியால் வீரகத்தியார் கார்த்திகேசுவும், ஏரம்பர் சம்பந்தரும் மனேஜர், உதவி மனேஜராகவும் முறையே நியமிக்கப்பட்டு குறித்த கோவிலையும் ஆதனங்களையும் பார்த்து பராமரித்து வந்தார்கள்.

ஆலய வளர்ச்சியில் பலர் ஈடுபட்டாலும் ஏரம்பர் சம்பந்தபிள்ளையின்
அயராது முயற்சி முதலிடத்தைப் பெறுகின்றது.

சம்பந்தர் விவசாயம், மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்டு
செல்வந்தராகவும் பலராலும் மதிக்கப்பட்டவராகவும் இருந்ததோடு ஆலய
உற்சவ காலங்களில் மக்களை மதிநுட்பமாக அடக்கும் வல்லமை படைத்தவர்.
இதனால் பல ஆலய அறங்காவலர்கள் வந்து கூட்டிச் செல்வதும் உண்டு.

திருப்பணி :-

சம்பந்தர் ஆலயத்தைப் பொறுப்பேற்க முன்னர் அது சிறு
கட்டிடமாகவே இருந்தது. ஆனால் அவர் பொறுப்பேற்றதும் கோயில் கருங்கல்
வடிவம் பெறவேண்டும் என்னும் எண்ணம் அவர் மனதில் தளிர்ந்தது. நிதியும்
பெருமான் திருவருளால் முளைக்கொள்ளத் தொடங்கியது. வழிபடுவோர்,
புலம்பெயர் கரவை மக்கள் அனைவரும் மனமுவந்து அன்பளிப்புச் செய்தனர்.
மேலும் ஆண்டுதோறும் கொடைச்சடங்கு மூலமும் நிதிவளம் வளர்ந்தது.

எங்களுடில் இருந்து ஏறத்தாழ நூறுகல் தொலைவில் உள்ள
வவுனியா, மதவாச்சி, அனூராதபுரம் முதலாம் இடங்களில் இருந்து மிகப்பெரிய
கருங்கற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. அன்று இன்று போல் பொதியேற்றும்
ஊர்திகளோ, உழவு இயந்திரங்களோ இல்லாத காலத்தில் கருங்கற்கள்
புகையிரத மூலம் கொடிகாமம் கொண்டு வரப்பட்டன. பின்னர் தச்சை வீதிக்கு
எடுத்துவரப்படுதல் வேண்டும். இது மிகச் சிரமமான பணி. ஆனால் கரவை
மக்கள் சோர்ந்து போகவில்லை. அக்காலத்தில் பெரும்பாலான மக்கள்
விவசாயிகளே. அவர்களிடம் பெரும் பாரம் இழுக்கும் வடக்கன் மாட்டு
வண்டிகள் நின்றன. கல் ஏற்றும் நாள் அறிவிக்கப்பட்டதும் ஏறக்குறைய
நாற்பது வண்டிகள் துணை ஆட்களுடன் கொடிகாமம் சென்று கற்களை ஏற்றி

வந்தன். வண்டிகள் வரிசையில் சென்று வந்த காட்சி பார்ப்போர் நெஞ்சங்களில் மெய்சிலிர்க்க வைத்தன. ஆனால் இந்தப்பணி எல்லாம் இலவசப் பணி என்பதை மனதில் கொள்க. அவர்கள் பெற்ற கூலி எம்பெருமானின் பிரசாதமே. இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்கள் சேதர் சிதம்பரப்பிள்ளை, கந்தையா வீரகத்தி, வட்ட விதானை இளையதம்பி என்போர். காரணம் வண்டிகளில் பாரிய பெருங்கற்கள் ஏற்றுவது என்பது மிகச்சிரமமான பணி. இதற்கு மிகுந்த கவனமும், தொழில்நுட்பமும் தேவை. இதில் தேர்ச்சியும் அனுபவமும் மேற்குறிப்பிட்ட மூவரும் பெற்றிருந்தமை பாராட்டுக்குரியவை.

கருங்கல் திருப்பணிக்கு தமிழ்நாட்டு சிற்பிகளே வரவழைக்கப் பட்டனர். 1942ல் காரைக்கால் பெரியசாமி ஸ்தபதியார் இங்கு வரமுன் இவர்கள் வந்தார்கள் என்பது சான்று. இந்தச் சிற்பிகளின் குடும்பங்களுக்கு இப்போதுள்ள நெசவுசாலைக் காணியில் வாழ்விடங்கள் அமைத்துக் கொடுத்ததோடு அவர்களின் தேவைகளையும் ஆலய நிர்வாகமே சுமந்து நின்றது.

ஈழத்தில் முதன் முதலில் கருங்கல்லால் எழுந்த கோயில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் சேர். பொன் இராமநாதன் அவர்கள் எழுப்பிய பரமேஸ்வரன் ஆலயமே. அதனையடுத்துக் கருவறை தொடங்கி கோபுரம் வரை யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்த கோயில் என்றால் அது கரவை தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயமே. இதற்கு மூலமாய் நின்றவர் தான் பெருமைக்குரிய ஏரம்பர் சம்பந்தர் என்பதைக் கரவை மக்கள் என்றும் மறக்க மாட்டார்கள்.

சம்பந்தர் நிர்வாக காலத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். அவற்றில் ஒன்று 1905 தொடக்கம் 1931 வரை இணைமணியமாக இருந்த காலம். மற்றையது 1931 தொடக்கம் 1935 வரை ஆலய மணியமாக இருந்த காலம். சம்பந்தர் ஆதீன முதன்மை பெற்றதும் தானீச்சர் சபையைக் கூட்டியுள்ளார். அச்சபை 1931 ஆனி 4ம் திகதியில் நடைபெற்ற ஆலயக் குடமுழுக்குக்கு முன் வீரவாகு சிற்றம்பல முதலியார் முன்னிலையில் கூட்டியுள்ளார். அச்சபையில் கரவெட்டி மேற்கு கந்தப்பர் கணகசபை, வடமராட்சி மணியம், கந்தப்பு சின்னத்தம்பி, கரவெட்டி மேற்கு கார்த்திகேசர் சிற்றம்பலம், வீரகத்தியார் வல்லிபுரம், வினை தீர்த்தார் சின்னத்தம்பி பொன்னம்பலம், வேலாயுதர் முருகேசு, சிற்றம்பலம் கந்தப்பு, சிற்றம்பலம் வீரகத்தி, கணபதியார் ஆழ்வாப்பிள்ளை, வேலுப்பிள்ளை கந்தையா, கரவெட்டி கிழக்கு தாமோதரம் ஆழ்வாப்பிள்ளை, சந்தையினார் சிற்றம்பலம், துன்னாலை தெற்கு நீலயினார் ஆழ்வாப்பிள்ளை என்போர் அங்கம் வகித்துள்ளனர். “தானீச்சர் சபையில் அங்கம் வகிக்கும் நாங்கள் கரவெட்டி மேற்கு ஏரம்பர் சம்பந்தப் பிள்ளையையும், கார்த்திகேசு பொன்னையாவையும் குறித்த கோவிலினதும் ஆஸ்தி ஆதீனங்களினதும் பராமரிப்புக்காரர்களாகவும் மனேஜர்களாகவும் இத்தால் நியமனம் பண்ணுகின்றோம்” எனச் சாசன வாக்கியம் அமைகின்றது. இதில் கார்த்திகேசு பொன்னையா இணை மனேஜர் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மேலும் தானீச்சர்களாக சி.கந்தப்பு, இராஜசிங்கம், சுப்பர் கந்தர், சிதம்பரப்பிள்ளை சிதம்பரநாதர், திருநாவுக்கரசுபிள்ளை, கணபதியார் சிற்றம்பலம், மயில்வாகனம் முருகேசு, கந்தர் கணபதிப்பிள்ளை, கரியர் சிதம்பரப்பிள்ளை, வேலாயுதர் கந்தர், வீரகத்தி ஆழ்வாப்பிள்ளை, கந்தப்பர் ஆழ்வாப்பிள்ளை, சின்னத்தம்பியார் பொன்னம்பலம், கந்தப்பர் வெற்றிவேலு, சின்னத்தம்பியார் சிற்றம்பலம், வல்லிபுரம் கந்தப்பு, சின்னத்தம்பியார்

கார்த்திகேசு, சேதர் சிதம்பரப்பிள்ளை, ஆறுமுகம் வேலுப்பிள்ளை, வீரகத்தியார் சிதம்பரப்பிள்ளை, தாமோதரம் சிதம்பரப்பிள்ளை, சின்னத்தம்பியார் ஆழ்வாப்பிள்ளை, முருகேசர் சின்னையா, சந்தையினார் கதிரேசு, முருகர் வேலுப்பிள்ளை, வேலுப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை, சிற்றம்பலம் ஆழ்வாப்பிள்ளை, சிதம்பரநாதர் ஆழ்வாப்பிள்ளை, சின்னத்தம்பியார் ஏரம்பு, வேலு வல்லியப்பன், தாமர் கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரும் தானீசர்களாக நர்வாகத்தில் இணைக்கப்பட்டார்கள். இதில் இருந்து சம்பந்தர் காலத்தில் இருபத்தைந்து (25) திருவிழாக்கள் நடைபெற்றதை உறுதிசெய்ய முடிகின்றது.

சம்பந்தர் காலத்தில் கருவறை (மூலஸ்தானம்) கருங்கல் திருப்பணியோடு கண்டகல்லு, சுண்ணாச்சாந்து என்பவற்றாலான உள்வீதி மதிலும், வெளிவீதியில் ஓர் எழுந்தருளி (வசந்த) மண்டபமும். மடைப்பள்ளி, கிணறு என்பனவும் அமைக்கப்பட்டன. இக்காலத்திலேயே 1931 வரை அலங்கார உற்சவங்கள் 25 தினங்கள் நிகழ்ந்தன. திருவிழாக்கள் ஆலய உரிமைக்குடும்பத்தார், உடையார் குடும்பத்தினர், முதலியார் குடும்பத்தினர், வசதி படைத்தவர்களுடன் வேறு சில குழுவினரையும் உள்ளடக்கி திருவிழா உற்சவங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் பெரும் திருவிழாக்களுக்கு இலங்கையின் பிரபல தவில் நாதஸ்வர வித்துவான்கள், இசை நடனக்கலைஞர்கள் சமூகம் கொடுத்தனர். தவில் மேகைகளான காமாட்சி சுந்தரம், இணுவில் சின்னத்தம்பியுடன் நாதஸ்வர வித்துவான்கள் அண்ணாச்சாமி, முருகையா, மாவிட்டபுரம் ராசா, வைரவநாதன், உருத்திராபதி, சாவகச்சேரி அப்புலிங்கம், சண்முகம் என்பாரும் வந்து மக்களை மகிழ்வித்தார்கள். இவற்றை பெரியமேளம், சின்னமேளம் எனவும் அழைப்பர்.

இருபத்தைந்து திருவிழாக்காலம் 1931ம் ஆண்டு முதல் பத்து தினங்களாகக் குறைக்கப்பட்டது. இந்தப் பத்து தினங்களில் மூன்றாம் திருவிழா

மட்டும் கோயில் நிர்வாக சபையாரால் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது. பின்னர் 1960ம் ஆண்டளவில் தண்டிகைச் செல்லையா குடும்பம் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் 4ம் 7ம் திருவிழாக்களில் வாணவேடிக்கை மிக உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது. இதனால் நெல்லியடியில் வெடிகள், வாணங்கள் உற்பத்தி செய்யவும் வழிவகுத்தது.

பாட்டா காலம்

1935ம் ஆண்டு சம்பந்தப்பிள்ளை இறைபதம் அடைந்தமையாலும் 1936ல் கார்த்திகேசு பொன்னையா உடல் நலக்குறைவு காரணமாக விலகி நின்றமையாலும் 1937ல் நிர்வாகசபை கூட்டப்பட்டது. அப்போது சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பு (பாட்டா) என்பவர் ஆலய ஆதீன முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டார். ஊரார் இவரைப் பாட்டா என்றே அழைப்பது வழக்கம். இந்நியமனம் பற்றி செய்தி 1937 மாசி 4ந் திகதி ஈழகேசரியில் வெளிவந்தது.

இவரும் சம்பந்தரின் உறவினரே. இவரும் சித்த மருத்தவத்துறையில் கைதேர்ந்தவர். கந்தப்பர் காலம் ஆலய வளர்ச்சியில் ஓர் திருப்புமுனையெனலாம். அவரின் நிர்வாகப் பாங்கும் அதனை மேற்கொண்ட முறைகளும் யாவராலும் போற்றப்பட்டன. பத்தொன்பது ஆண்டுகளாக ஆதீன முதல்வராகக் கடமையாற்றிய இவர் ஆலயத் திருவிழாக்கள் சிறப்புற நிகழ வழிசமைத்ததோடு ஆலய வளர்ச்சியிலும் குறிப்பாக கருங்கல் திருப்பணி செவ்வனே தொடர கருத்துவற்றி நின்றவர்.

இவர் நிர்வாகம் செய்த காலம் இரண்டாம் உலகயுத்த காலம். பயங்கரமான கழ்நிலையிலும் தமிழ்நாட்டு பிரபல்ய தவில் நாதஸ்வர

வித்துவான்கள், இசைக்கலைஞர்கள் வருதை தந்து சிறப்பித்துள்ளனர். நாதஸ்வர வித்துவான்களில் குளிக்கரைப் பிச்சையப்பா, வேதாரணியம் வேதமூர்த்தி. கோயிற்பட்டி இராமையா, என்போர் அடங்குவர். தவில் வித்துவான்கள் சண்முகசுந்தரம், கும்பகோணம் தங்கவேல், இராகவப்பிள்ளை, வீராசாமி முதலானோர் அடங்குவர். அ. ச. சம்பந்தன், கிருபானந்தவாரியார், கி. வா. ஜகநாதன் முதலிய தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களும், உள்ளூர் பிரசங்கிகளும் வந்துள்ளார்கள். திரைப்பட இசைக்கலைஞர்கள் ஜி. இராமநாதன், ரி. பி. இராசலட்சுமி, எஸ். ரி. சுப்பையா எனப்பலர் வருகை தந்து எமது மண்ணின் பெருமையை ஊக்குவித்தனர். இவர்களை 4ம் 7ம் திருவிழா உபயகாரர்களே வரவழைத்தனர். இத்தகைய இசை மேதைகளை எமது மக்கள் கண்டு கேட்டு களித்த இடமே தச்சைத்திருப்பதி.

இவ்வாலயத்தில் நிகழ்ந்த திருவிழாக்களின் தாக்கம் கரவெட்டியில் சிறந்த தண்டிகை, சப்பறம், சிகரம், அன்னச்சோடனைக் கலைஞர்கள் பலரை உருவாக்கியதெனலாம். இந்த வரிசையில் தண்டிகைச் செல்லையா, தண்டிகைச் சிதம்பரப்பிள்ளை என்போர் காலத்தால் முற்பட்டும் இளையதம்பி, வேலுப்பிள்ளை, கந்தசாமி, கதிரவேலு, எம். வி. கிருஸ்ணாழ்வார், மருகர்குமாரு, கார்த்திகேசு, இராஜதுரை என்போர் காலத்தால் பிற்பட்டும் ஜீவனோபாயம் தேடிக்கொண்டவர்கள். மேலும் இவர்கள் தொழில் காரணமாக ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் உள்ள ஆலயங்களுக்குச் சென்று வந்தமையால் அங்குள்ள சிறப்பம்சங்கள் எமது ஆலயத்தோடு இணைவதற்கும் வழி வகுத்தார்கள். அத்துடன் பல கலைஞர்களையும் உருவாக்கினார்கள்.

பாட்டாவின் திருப்பணி :-

பாட்டா கந்தப்பு அவர்கள் விழாக்களை சிறப்புற நடத்துவதோடு நின்று விடாமல் சம்பந்தர் தொடங்கிய கருங்கல் திருப்பணியை தொடர்ந்து முன்னெடுத்தார். அதனால் 1942ம் ஆண்டளவில் காரைக்கால் ஸ்தபதியார் பெரியசாமியும் அவரது துணையாட்களும் தச்சை வந்து சேர்ந்தனர். பெரியசாமி இங்கு வரமுன் செந்திலாண்டவர் திருத்தலத்தில் கருங்கற் திருப்பணி செய்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்களுக்கும் வாழ்விடங்களும் பிற தேவைகளும் அறங்காவலர்களால் வழங்கப்பட்டன. அவர்கள் ஏறக்குறைய 18 ஆண்டுகள் தச்சைத் திருப்பணி செய்து பின்னர் மாவைக்கந்தன் பணி செய்யச்சென்றனர். இவர்கள் பாட்டா காலத்துப் பின்னரும் ஆதீன முதல்வர் சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர் காலத்திலும் வாழ்ந்து பணி செய்தவர்கள். பாட்டா காலத்தில் இவர்களால் பூர்த்தியடைந்த கோயிற் கூறுகள் மகாமண்டபம், நிருத்தமண்டபம், தம்பமண்டபம், கோபுர கீழ்த்தலம் ஆகியவையாகும்.

திருப்பணியில் கருத்தூன்றி நின்ற கந்தப்பர் அதற்குரிய நிதியை மேலும் பெறும்முகமாக நிர்வாகக் குழுவோடு இணைந்து புதிய திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கினார். அநாவது ஆடம்பரத் திருவிழாவுக்கு செலவிடப்படும் பெருந்தொகைப் பணத்தை திருப்பணிக்கு செலவிடத் திட்டமிட்டார். இது 1950ல் கொண்டு வரப்பட்டது. மேலும் ஊர் சுற்றுலா வந்த திருச்சூரக வேட்டையும் வாண வேடிக்கைகளும் இவ்வாண்டிலேயே நிறுத்தப்பட்டது. ஆலயத்தின் தூய்மையைப் பேணுவதே இதன் அடுத்த அம்சம். இக்காலத்திலேயே பிடி அரிசி கொடுக்கும் திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டது.

இவ்விடத்தில் திருச்சூரகவேட்டையைப் பற்றியும் சிறிது கூற விரும்புகின்றேன். 8ம் திருவிழா திருச்சூரக வேட்டைக்கு எம்பெருமான் இரட்டைக்குதிரை வாகனத்தில் எழுந்தருளி சம்பந்தர் கடை, அரசடி வீதி,

கொடிகாமம் வீதி, கோவிற் சந்தையால் திரும்பி அத்துளு அம்பாள் ஆலயம் சென்று தங்கி வேட்டை வைபவம் வெகுவிமரிசையாக நடைபெறும். எம்பெருமான் வீதிவலம் வரும் தெருக்களில் வீட்டுக்கு வீடு பூரணகும்பம் வைக்கப்பட்டும் முக்கிய சந்திகளில் பெரும் அலங்காரப்பந்தல் நிறுவி அதில் எம்பெருமான் சிறிது இழைப்பாறி மக்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்துச் செல்வது வழமை. மேலும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தவில் கச்சேரி, சின்னமேளம் போன்ற கலை நிகழ்வுகளும் இடம்பெறும். குறிப்பாகக் கூறின இந்நாட்களில் ஊரே விழாக்கோலம் பூண்டு, மக்கள் அகம், முகம் மலர ஆனந்தம், ஆன்மீகம் கரை புரண்டோடும். வேட்டையில் இளைஞர், யுவதிகள் பல்வேறு வடிவங்களில் வந்து வேடன் மான் வேட்டையாடி முடிவுற்றதும் எம்பெருமான் மீண்டும் எழுந்தருளி ஆலயத்தை நோக்கிச் சென்று பிராயச்சித்தம் நடைபெற்று பூசை நடைபெறும்.

ஆடம்பரத் திருவிழாக்கள் தடைசெய்யப்பட்ட பின் திருவிழா உபயகாரர்களிடமிருந்து அவர்களின் தகுதி கருதி நிதி வசூலிக்கப்பட்டது. முதலாம் திருவிழா, மூன்றாம் திருவிழா உபயகாரர்கள் தனிக்குடும்பத்தினர். இவர்கள் தவிர மற்றைய திருவிழா உபயகாரர்களிடமிருந்து உட்செலவோடு திருப்பணி நிதி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. அதுவும் ஆடம்பரத் திருவிழா செலவுகளின் அடிப்படையில் உபயகாரர்களின் சம்மதத்துடன் திருப்பணி நிதி பெறப்பட்டது. மேலும் விழாச்சார்பான அனைத்துக் கருமங்களிலும் பக்கம் சாயாது நடுநிலை நின்று நிர்வாகம் செயற்பட்டது. இவற்றில் சுவாமி அலங்காரம், மங்கல வாத்தியம், வாகனம் ஆகியன பிரதான இடம்பெற்றன. சாத்துப்படி அலங்காரத்தில் 5ம் 9ம் 10ம் திருவிழா சிறப்பு நோக்கி விலக்கும் இடம்பெற்றது. பெருமான் பகலில் வீதி உலா வருவதற்கு கேடயத்திலோ, சேந்தையிலோ எழுந்தருளுமென்றும் இரவில் 1ம் 5ம் 8ம் 10ம் திருவிழாக்கள் தவிர ஏனைய திருவிழாக்களுக்கு தண்டிகையில் பெருமான் எழுந்தருள

வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. 1ம் திருவிழா உபயகாரர்கள் தனிக் குடும்பமானதால் தண்டிக்கச் செலவு தவிர்க்கப்பட்டது. 5ம் திருவிழா சப்பறம் ஆனதினால் தண்டிக்க தவிர்க்கப்பட்டது. அதேபோன்று வேட்டைத் திருவிழாவும் 10ம் திருவிழா பூங்காவனமும் என்பதால் அதுவும் தவிர்க்கப் பட்டது. ஏனைய திருவிழாக்களுக்கு தண்டிக்க ஒருவருக்கே சிறப்பிடம் கொடுபட்டது. அதில் ஏற்றத்தாழ்வு இடம் இல்லை. பிற்காலத்தில் ஏழாம் திருவிழா உபயகாரர்கள் கைலாய வாகனத்தை உபயம் செய்தமையால் சிந்தாமணிப்பிள்ளையார் அவ்வாகனத்திலும் திருமுருகன் அன்னம் அல்லது மயில் வாகனத்திலும் எழுந்தருள நிர்வாகம் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது. இவர்களைப் போன்று நான்காம் திருவிழா உபயகாரர்களும் 1982ம் ஆண்டு மஞ்சம் உபயம் செய்யவே விநாயகர் மஞ்சத்திலும், திருமுருகன் வேறு அலங்கார ஊர்தியிலும் வீதி உலாவர அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டது. அவ்வண்ணமே புதிய சப்பறமும் 1980ல் உபயஞ் செய்யப்பட்டது. 5ம் திருவிழா சப்பறம் புதிதாக உருவாக முன்நின்று செயற்பட்டவர்களில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்கள் பாம்புப்பரியாரியார் சின்னத்தம்பி, சுகாதாரப் போதனாசிரியர் பொன்னம்பலம், சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பு (கண்ணாடியார்)வும். பழைய சப்பறம் சில அளவுப் பிரமாணங்கள் பிழைத்தமையாலும் அச்சப்பறம் வீதி உலா வருவதற்கு தயாராகி நின்ற நிலையில் 5ம் திருவிழா உபயகாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை (கண்ணாடியாரின் தகப்பனார்) செடில் காவடி எடுத்து சன்னதம் ஆடி சுவாமி முன்னிலையில் வீழ்ந்து இறைவனடி சேர்ந்தமையாலும் அச்சப்பறம் பாவிக்கப்படாது கட்டுச் சப்பறத்தில் சுவாமி வலம் வரத்தொடங்கியது. இது நிகழ்ந்த காலம் 1935ம் ஆண்டு.

1956ம் ஆண்டு மாசி மாதம் கந்தப்பு (பாட்டா) அவர்கள் அமரத்துவம் அடைவதற்கு முன் 22.01.1956ல் 1141ம் இலக்கத்தின் மூலம் தனது இரு

காணிகளை ஆலயத்துக்கு உபயஞ்செய்தமையும் அவரது ஆலயப் பற்றை புலப்படுத்துகிறது. மேலும் தனக்குப்பின் "கண்ணாடியர்" என அழைக்கப்பட்ட தன் மைத்துணர் சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்புவை ஆலய பரிபாலனத்தை ஏற்க வேண்டும் என்றும் பறையன் கேணி, இரும்பாணி காணிகளை பராமரிக்கவும் மரணசாசனம் ஒன்றையும் எழுதி வைத்தார். இதன் பிரகாரம் ஆலய நிர்வாகம் சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்புவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவர் ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவர் மிகுந்த சிரத்தையோடும் கோயில் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்ட போதும் சிலர் தொல்லை கொடுக்கவே ஆலய திறப்புக்களை நீதிமன்றில் ஒப்படைத்து நீதி கேட்கவேண்டிய துர்பாக்கிய நிலை உருவானது.

1956ல் சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பு (பாட்டா) இறந்தமையால் திருப்பணிச்சபை அங்கத்தவர்கள் மனேஜர் நியமனம் பெறவிரும்பி T.R. 43ம் இலக்க வழக்கைத் தொடர்ந்து அதில் நியமித்த நிர்வாகப்படி சபையார் கோவிலை நடத்தமுன் வந்திருப்பதால் குறித்த வழக்கில் குறிப்பிட்ட சபையில் மேற்சொல்லிய இரு சந்ததியிலும் அங்கத்தவர் இல்லாமையாலும் கோயிலும் அதைச்சார்ந்த ஆதனங்களும் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெறாது குழப்பங்கள் வந்ததாலும் இக்கருமங்களில் கோயிலை ஸ்தாபித்து முன் சொந்தக்காரராக இருந்த இரு சந்ததியாரும் தங்களால் ஸ்தாபித்து ஆதனங்கள் ஈகை செய்யப்பட்ட உரித்தைப் பெலப்பித்து அச்சந்ததிகளில் இருவரை மனேஜர் உதவி மனேஜராக நியமிக்கப்படல்வேண்டும் என்றும் நிர்வாகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்படல்வேண்டும் என்றும் நிரூபித்து 28.11.1959இல் வெளியான நொத்தீசால் 05.12.1959இல் சனிக்கிழமை மாலை ஆறுமணியளவில் மகாசபையைக் கூட்டியபோது சிற்றம்பலம் சின்னத்தம்பி அக்கிராசனனராக நியமிக்கப்பட்டதாலும் அதில் தெரிவு செய்யும் பொழுது கரவெட்டி மேற்கு சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பு (கண்ணாடி) மனேஜராகவும்

அவ்வூர் சிற்றம்பலம் கதிரவேலு உதவி மனேஜராகவும் பின்வரும் அங்கத்தவர்கள் சபை உறுப்பினராகவும் தேர்தெடுக்கப்பட்டதாலும் அவர்களின் நியமனத்தை உறுதி முடித்து பெலப்பித்தல் எனது கடமையாகும்.

இத்தால் சகலரும் அறியவேண்டியது குறித்த சிற்றம்பலம் சின்னத்தம்பியாகிய நான் மேற்கொல்லப்பட்ட விஷயங்கள் காரணமாகவும் 1917ஆம் ஆண்டின் 9ம் இலக்கச் சட்டத்தின் 113ஆம் பிரிவின் அதிகாரப்படியும் கரவெட்டி மேற்கு சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பு மனேஜராகவும் அவ்வூர் சிற்றம்பலம் கதிரவேலு உதவி மனேஜராகவும் இவர்களின் ஒழுங்குகளைக் கவனிக்கவும் கோவில் திருப்பணிக் காரியங்களைக் கவனிப்பதற்கும் கரவெட்டி மேற்கு சிற்றம்பலம் கார்த்திகேசுவம், கரவெட்டி கிழக்கு சிதம்பரப்பிள்ளை இராசையாவும், கரவெட்டி மேற்கு சின்னத்தம்பி வேலுப்பிள்ளையும், கரவெட்டி மேற்கு கணபதி சிதம்பரனும், கரவெட்டி மேற்கு வீரகத்தியார் சதாசிவமும், கரவெட்டி மேற்கு வேலுப்பிள்ளை சின்னத்தம்பியும், கரவெட்டி மேற்கு சிதம்பரப்பிள்ளை சின்னத்துரையும், கரவெட்டி மேற்கு சிற்றம்பலம் பொன்னையாவும், கரணவாய் தெற்கு கந்தப்பு முருகேசுவம், கரவெட்டி மேற்கு வேலுப்பிள்ளை வீரகத்தியும், கரவெட்டி மேற்கு தாமோதரம் சிதம்பரப்பிள்ளையும் சபை உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர் என சாசனவாக்கியம் தெரிவிக்கின்றன.

சாசன வாக்கியத்தில் இறுதியாகக் குறிப்பிட்டதையும் சுட்டிக் காட்டுவது நலமாகும்.

குறித்த மனேஜர்மாரில் அல்லது சபை உறுப்பினர்கள் பதினொருவரில் எவரேனும் குறித்த நிர்வாகங்களை அனுசரிக்கத் தவறினால் அல்லது இலங்கைத்தீவை விட்டு வெளியேறி மூன்று மாத காலத்துக்கு மேல்

சீவிக்க நேர்ந்தால் அல்லது கடமையாற்ற முடியாத நோயாளியாக இருந்தால் அல்லது வயோதிபத்தால் கடமையாற்ற முடியாதிருந்தால் மகாசபையைக் கூட்டி அவரை அல்லது அவர்களை நீக்கவும், நீக்கிய இடங்களுக்கு மேற்கூறிய இரு சந்ததிகளிலுமுள்ள வேறு ஒருவரை நியமிக்கவும் மகாசபைக்கு அதிகாரம் உண்டென்றும் ஆனால் மேற்கூறிய இருசந்ததியிலும் அங்கத்தவர்களை தெரிவு செய்யாவிட்டாலும் மனேஜர்மாரை இரு சந்ததிகளை விட்டு வேறு சந்ததிகளில் எடுக்கக்கூடாது எனவும் சாசன வாக்கியம் அமைகின்றது.

அந்த மகாசபைக்குப் பின் இற்றைவரை மகாசபை கூட்டப்பட வில்லை என்பது வெளிச்சம். இது பற்றி தற்போதைய முகாமையாளரை வினவியபோது மகாசபைக் கூட்டம் வருடாந்தம் கூட்டப்படுகிறது. ஆனால் நிறைவெண் வருவதில்லை என கூறுகின்றார். இது விடயமாக சில தானீசர்களை வினவியபோது மகாசபைக் கூட்டங்களுக்கு ஒவ்வொரு தானீசர் மார்களுடும் குறைந்தது ஐந்து பேர்களைக் கூட்டிவரச் சொல்வார்களே தவிர மற்றவர்களைக் கூட்டி வரச் சொல்வதில்லை என்றார்கள்.

குறிப்பு

1959.12.15ல் பொதுச்சபையில் புதிய நிர்வாகம் தெரிவு செய்யப்பட்டதும் நீதிமன்றில் வழக்கு தொடர்ந்தபடியால் சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாகமே 1965ம் ஆண்டு வரை செயல்பட்டது. சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர் 1965ம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆதீன முதல்வராக செயற்பட்டார். அன்றே கோட்டுத் தீர்ப்பு நடைமுறைக்கு வந்தது.

தச்சுத் திருப்பத் பொதுக்கோயில்

சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர்

05.12.1959ஆம் ஆண்டு பிற்பகல் 6 மணியளவில் கூடிய பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் கனகர் சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர் திருவுளக் குறிப்பின்படி ஆதீன முதல்வராக ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இவருக்கு உதவியாக பத்து தானீசர்களும் உருவானதுடன் தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம் 133 வருடங்களின் பின் பொதுக்கோயிலாக உருவானது.

ஆலய ஆதீன முதல்வராக நியமிக்கப்பட்டதும் ஆலயப்பணியை முழு நேரப்பணியாக மேற்கொண்டு வரலாறு படைப்பதற்கு அவரது குடும்பம் பின்புலம் உறுதுகையாக அமைந்து நின்றது. சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் வாழ்ந்தவளவு சட்டம்பியாவளவு என இன்றும் அவ்வாறே அழைக்கப்படுகின்றது. இங்கு முன் குறிப்பிட்ட ஞானியார் திண்கைப் பள்ளிக்கூடம் வைத்து நடாத்தியமையால் சட்டம்பியாவளவு என அழைக்கப்பட்டது. இவரின் வழி வந்தவர்களும் சட்டம்பியார் என அழைக்கப்பட்டனர். இவரின் பேரர்கள் கந்தப்புச் சட்டம்பியார், பொடியச்சட்டம்பியார் என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் சின்னத்தம்பி ஆசிரியரின் தாய் பாறுபதியின் உடன் பிறப்புக்கள் ஆவர். கந்தப்பு சட்டம்பியார் பண்டிதர் வீரகத்தியின் தகப்பனார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் 1894ம் ஆண்டு பிறந்தார். பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கல்வி கற்று உதவி ஓவசியராகக் கடமையாற்றிய போது பொன்னாச்சி ஆசிரியரை திருமணம் செய்து கொண்டார்.

அவர் ஆலய வளர்ச்சியில் மிகுந்த ஊக்கமும், நாட்டமும் கொண்டிருந்தார். நிர்வாகத்திறமையும், விவேக விருத்தியும் அவரிடம் இருந்தன என்பதற்கு எவரும் மறுக்க இயலாது. அவரது நிர்வாக காலத்தில் திருப்பணிகள் பலவற்றை திறம்பட நிறைவேற்றினார். நிதிவளமும் அந்தளவு பெருகி அவருக்கு கைகொடுத்தது. முன்னைய பணச் சடங்கைத் தொடர்ந்ததுடன் பிற புது வழிகளையும் கையாண்டார்.

நிதி வசூல் முறைகள்

- 1) பத்து திருவிழா உபயகாரர்களிடமும் அவர்கள் சேர்க்கும் நிதி அடிப்படையைக் கொண்டு திருப்பணித் தொகையை வசூலித்தார்.
- 2) புலம்பெயர் கரவைத் தமிழர்களிடம் இருந்து பெருந்தொகையை வசூலித்தார்.
- 3) வணிகர்கள் வழங்கும் அன்பளிப்புத் தொகையை ஊக்குவித்து கூடிய தொகையைப் பெற்றார்.
- 4) நித்திய, தைமித்திய பூசைகளுக்கு ஆலய நிதியைப் பயன்படுத்தாது திருமஞ்சனம் (அபிஷேகம்) விசேட பூசை சிறப்பு விழாக்களின் உபயகாரர்களிடமிருந்து பெறப்படும் மேலதிக நிதியைப் பயன்படுத்தினார்.
- 5) மின்விளக்கு வரமுன் திருவிழாக்களில் பெருந்தொகை தேங்காய், நெய் செலவாகும். அதற்கு செலவாகும் தொகையை மின்விளக்கு வந்த பின்னும் பெற்று நித்திய பூசைக்கு உரிய செலவை சமாளித்தார்.
- 6) கரவை மக்களில் கணிசமானோர் சின்னத்தம்பி உபாத்தியாரிடமும், துணைவியாரிடமும் கற்றவர்கள். அந்த உரிமையில் அவர்களிடமும் அன்பாக பேசி திருப்பணி நிதி பெற்றார்.
- 7) முதன் முதல் உத்தியோகம் பெற்றவர்கள், திருமணபந்தத்தில் இணைந்தவர்கள், மகப்பேற்றை அடைந்தவர்கள் ஆகியோரிடமும் திருப்பணி நிதியைப் பெற்றார்.

திருப்பணி இருந்த நிலை

1) உட்பிரகாரத்தில் கிழக்குப்பக்கத்தில் எழுந்தருளி, தம்பமண்டபம், களஞ்சியம் என்பன ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு கூரையோடிருந்தது. நிலம் சீமெந்துக் காறையில் இருந்தது. ஏனைய தெற்கு, மேற்கு, வடக்குப் பிரகாரங்கள் வெளியாக காணப்பட்டன. திருவிழாக்காலங்களில் இந்த மூன்று வீதிகளும் தட்டிப் பந்தலால் மறைக்கப்பட்டு வெள்ளை கட்டி மறைக்கப்படும்.

2) உள்வீதிச் சுற்றுமதில் சுண்ணாம்புக்கல் மதிலாகப் பழுதடைந்த நிலையில் ஆல், அரசு, வேம்பு முளைக்க இடம் கொடுத்து நின்றது.

3) மகா மண்டபத்தின் தெற்கு வாயில் கதவு சிதலமாயிருந்தது.

4) எழுந்தருளிக்கான வசந்தமண்டபம் பாதுகாப்பின்றி இருந்தமையால் அது விழாக்காலம் பத்து நாட்களுக்கு மட்டும் உபயோகிக்கப் பட்டது. ஏனைய நாட்களில் மூர்த்தங்கள், சிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் மகா மண்டபத்திலிருந்தே வீதி உலாவுக்கு வெளிவந்தன.

5) யாகசாலையில் உள்ள மேடை, யாககுண்டம் என்பன மண்ணால் அமைக்கப்பட்டமையால் அவை கறையான புற்றுக்கு உறைவிடமாய் இருந்தன.

6) மடைப்பள்ளியும் காறையின்றி மண்தரையாக் கிடந்தது.

7) வைரவர் சந்நிதி இருக்கவில்லை. அதில் மரத்தூண்களில் நிறுவப்பெற்ற சிறிய அளவு மணியே ஒலி எழுப்பியது.

சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர் ஆற்றிய திருப்பணிகள்

அ) மூலஸ்தான மூர்த்தியை மாற்றியபோது, பழைய பிள்ளையார் சந்நிதி தென்மேற்கு மூலையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ஆ) மேலும் யாகமண்டபம், வைரவர் சந்நிதி, மடைப்பள்ளி, வில்வறை, களஞ்சியம், நிர்மாலிய அறை உருவாயின.

- இ) உள்வீதியில் கருங்கல் தூண்கள் நிறுவப்பெற்று கூரை போடப்பட்டது. இக்கோயில் கோப்பியம் பிரசித்திபெற்ற இளகாமம் கந்தையா ஆசாரியரால் அமைக்கப்பட்டது.
- ஈ) உட்பிரகாரம் கிழக்குவீதி கருங்கல் தளமாக மாறியது. ஏனைய தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு வீதிகள் சீமெந்துக் காரையாயின.
- உ.) வசந்த மண்டபம் சுண்ணாம்புக்கல்லால் உருப்பெற்றவாறே உள்வீதியும் சுண்ணாம்புக்கல்லால் புதுவடிவம் பெற்றது. சுண்ணாம்புக்கல் சிற்பிகள் யாவரும் நம் ஊரவரே.
- உஊ) சிவன் வாயிற் கதவு புதுமெருகு பெற்றது.
- எ) மணிக்கூண்டுக் கோபுரம் சுண்ணாம்புக்கல்லால் உயர்ந்து நின்றது.
- ஏ) உபாத்தியாயர் பதவியில் அமர்ந்தபோது கோபுரத்தின் கீழ்ப்பகுதி ஏறக்குறைய மூன்றடி உயரத்தில் நின்றது. பின் மட்டக் கோபுரமாகி இராஜகோபுரமாகிக் குடமுழுக்கையும் பெற்று பூரணமாயிற்று.
- ஐ) தேர்முட்டி சுண்ணாம்புக்கல் வடிவம் பெற்றது.

இப்பணியெல்லாம் ஆற்றிய உபாத்தியாயர் இராஜகோபுர குடமுழுக்கையடுத்து 1979.06.16ல் அமரத்துவம் அடைந்தார். இது தச்சைப்பதி அடியார்களுக்கு பேரிழப்பாகும்.

எழுந்தருளி அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் ஓவிய ஆசிரியர் பொன்னையா விசாகப்பெருமாள் வரைந்து வழங்கிய திரைச்சீலை இன்றும் பாவனையில் உள்ளது நினைவு கூரப்படவேண்டியது.

திரு. சிலம்பு அறுமுகம்

சின்னத்தம்பி ஆசிரியரை அடுத்து ஆதீன முதன்மை பெற்றவர் ஆலய நிதியாளராகக் கடமையாற்றி வந்த திரு. சிலம்பு அறுமுகம் என்பவரே. இவர்

பதவி ஏற்ற நாள் 1981.07.14 ஆகும். இதற்கு முன் 12.06.1980 தொடக்கம் நிதியாளராகவும், 8ம் திருவிழா தானீசராகவும் கடமை புரிந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் ஓர் சிறந்த பண்பாளன். நீதிநெறி நின்றவர். அமைதியும் சாந்தமும் உடையவர். 08.03.1902ல் பிறந்த சிலம்பு ஆறுமுகம் 1946 முதல் ஆங்கில, கணித ஆசிரியராக கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியில் கடமையாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசிரியர் சிலம்பு ஆறுமுகம் அவர்கள் உடல்நலக்குறைவால் 31.03.1984ல் பதவியில் இருந்து ஒதுங்கி 17.04.1991ல் அமரத்துவம் அடைந்தார்.

திரு. முருகப்பர் சின்னையா

திரு. சிலம்பு ஆறுமுகத்துக்குப்பின் அறங்காவலராக நின்றவர் முருகப்பர் சின்னையா என்பவரே. இவர் அஞ்சல் திணைக்களத்தில் உயர் பதவி வகித்தவர். ஓய்வுக்குப்பின் ஊராள் சிலரின் வேண்டுகோட்கிணங்க இவர் இந்தப்பதவியை வகித்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவருடைய நிர்வாகத்தில் எழுந்த திருப்பணிகள் இரண்டு. ஒன்று வெளியில் உள்ள வசந்த மண்டபம். மற்றையது. கோபுரத்துக்கு முன் உள்ள மண்டபம். மேலும் மணிக்கூண்டுக் கோபுரம் அமைக்கப்பட்டு காண்டாமணி காட்சி தராத நிலையில் தன் மகன் அம்பிகாபதியின் உதவியால் அதனை மேலேற்றி நின்றவரும் இவரே. ஆனால் இவர் தன் மக்களின் வேண்டுகோளால் 1987ல் கனடா சென்று 28.07.2002ல் மண்ணுலக வாழ்வை நீத்தார்.

திரு. சங்கரப்பிள்ளை முருகேசு

முருகப்பர் சின்னையா அவர்களுக்குப்பின் ஆதீன முதன்மைபெற்றவர் சங்கரப்பிள்ளை முருகேசு அவர்களே. இவர் அரசாங்க திணைக்களங்களில் நிர்வாகப் பதவிகளை வகித்தவர். 28.01.1922ல் கல்வி கற்று இலண்டன்

மெற்றிக்குலேசன் தேர்விலும் எஸ்.எஸ்.சி யிலும் தேர்வு பெற்றவர். 1942ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் வருமானவரித் திணைக்களம், மின்சாரத் திணைக்களம், கொழும்பு மரவரித் திணைக்களம், வவுனியா, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள கச்சேரிகளிலும், கரவெட்டி உதவி அரசாங்க அதிபர் பணியகம், திருநெல்வேலி விவசாயத் திணைக்களம் ஆகியவற்றில் எழுதுவினைஞராகவும், பின்னர் தலைமை எழுதுவினைஞராகவும், மேலதிக அலுவலக உதவி உத்தியோகத்தராகவும், ஓய்வு ஊதியக்கிளைத் தலைவராகவும் பதவிகளை வகித்தவர். இவர் முதன்மை பெற்ற காலம் ஏறக்குறைய நான்கு ஆண்டு காலம் எனலாம். இவருடைய நிர்வாகத்தில் தேறிய பணிகள்.

- 1) பண்டைய ஞானியா கேணி புனரமைக்கப்பட்டு புதுப்பொலிவு பெற்றது.
- 2) முன்னைய திருநந்தவனத்துக்குப் புது மதில் எழுந்தது.
- 3) கந்தபுராண படனத்தைச் செழுமையாக்கியது.
- 4) சச்சிதானந்தக் குருக்களின் இருப்பிட வசதி கருதி புனரமைப்பதற்காக கணபதிப்பிள்ளை விக்கேஸ்வரனால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட காணியில் புதிய இருப்பிடவசதி 1989ல் செய்து கொடுக்கப்பட்டது.

இவர் உடல் நலக்குறைவால் 1992ல் பதவியினில் விலகி 16.11.1996ல் அமரத்துவம் அடைந்தார்.

திரு கணபதிப்பிள்ளை சிவகுருநாதன்

சங்கரப்பிள்ளை முருகேசு அவர்களுக்குப்பின்பு ஆதீன முதன்மை வகிப்பவர் கணபதிப்பிள்ளை சிவகுருநாதன். இவர் கரணவாய் வேதாரணியேஸ்வர வித்தியாலய அதிபர் கணபதிப்பிள்ளையின் மகனாவார். இவரும் கூட்டுறவுத் திணைக்கள உத்தியோகஸ்தர். இவர் 1994ம் ஆண்டு தொடக்கம் இப்பதவி ஏற்றார்.

இவர் காலத்தில் சிறப்பிடம் பெறுவது 2002ல் புதிய சித்திரத்தேரும், புதிய தேர் தரிப்பிடமும் இவற்றோடு தேரோடும் வெளிவீதியும் தார் ஊற்றுப்பட்ட சாலையாகியது. இதற்கு இந்து கலாசார அமைச்சின் நிதி கைகொடுத்து உதவியது என்பதும் நினைவு கூரப்படவேண்டியது. சித்திரத்தேர் பொதுமக்களின் அன்பளிப்பில் செய்யப்பட்டது என்பது முக்கிய அம்சம். மேலும் வாகனக்கட்டிடம், சகடைக்கட்டிடம், கோயில் தேவைகளுக்கான கம்புகள், மரங்கள் என்பவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கான கொட்டில் என்பனவும் இவர் பணிகளே. பெருமான் தீர்த்தமாடும் கேணியும் இவர் காலத்திலேயே உபயகாரர்களால் தெப்பக்குளமாக மாறியது. அத்துடன் தேர் மண்டபத்தில் இருந்து சுவாமி தேருக்கு செல்வதற்கும், மஞ்சம், கைலாய வாகனம் ஆகிய வாகனங்களுக்கு சுவாமி இலகுவாக ஏற்றுவதற்கும் இரண்டு இயந்திர சாதனங்கள் செய்விக்கப்பட்டதும் இவரது பணிகளே இவரது காலத்திலேயே அதாவது 1996ம் ஆண்டு தெற்குப் பக்கத்தில் உள்ள இளையதம்பியின் மனையை (சம்பந்தரின் காணி) வாங்கி திருத்தி அமைக்கப்பட்டு சிவாச்சாரியார்கள் தங்குவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டது. அத்துடன் 2002ம் ஆண்டளவில் தற்போதைய கிணறும் உருவாக்கப்பட்டு பாவனைக்கு விடப்பட்டது.

சைவம் சின்னையா

தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயப் பணிகளின் பிற்கால வளர்ச்சியில் உப அங்கமாக விளங்கியவர்களின் வரிசையில் சிறப்பிடம் வகிப்பவர் சைவச் சின்னையா அவர்களே. அவரை அப்போதிருந்த ஆலய நிர்வாகமும் கரவை மக்களும் கௌரவிக்க மறந்தமை நன்றி கொன்ற பழிச்செயலாகும்.

சாந்தம் தவமும் முகம், செந்நிறமேனி, பின்புறம் தொங்கும் சிறு குடும்பி, நான்கு முழவேட்டி, தோளில் ஒரு துண்டுச்சவுக்கம், திருநீற்றுப்பூச்சு, தோளில் மலர் பறிக்கும் கம்பு, அதிலே தொங்கும் பூக்கூடை என்பன தான் அவரை நிகைவூட்டும் சின்னங்கள். சின்னையா அண்ணார் குடும்பம் குடியிருந்த நிலம் ஒதிராப்பிட்டி. அது அத்துளுவாவிக்கு வடபுலத்தில் உள்ளது, சின்னையாவின் முன்னோர் ஆலயத் தாபகர் மரபில் வந்த வீரவாகு என்பவரால் இப்போதுள்ள பூந்நோட்டக் கொல்லையில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். பின்னர் நன்னீர், குடிநில வசதி கருதி ஒதிராப்பிட்டிக்கு புலம்பெயர்ந்தார்கள் என்பது செய்தி.

சின்னையா அவர்களுக்கு சகோதரர் சிற்றம்பலம். அந்தச் சிற்றம்பலத்துக்கு பெண் கொடுத்த மாமனாரே ஆலயத்தில் ஆலயப்பணியில் அமர்த்தப்பட்டவர். அவரைத் தொடர்ந்து பணியை சிரமேற் கொண்டவர் தான் சின்னையா. இவருக்கு வேலைப்பளு கூடிய நாட்களில் தமையன் சிற்றம்பலமும் வந்து கைகொடுப்பார். இவற்றை என்றும் மறக்கமுடியாது.

சின்னையாவின் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதி தச்சைப்பதியில் ஒன்றி இருந்தது என்பது மிகையன்று. காலை ஆறு மணியளவில் ஆசார சீலராக வருவார். பின்னர் மதிய உணவுக்காக பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு வீடு சென்று மீண்டும் மாலை நான்கு மணிக்கு ஆலயத்துக்கு வந்துவிடுவார். மீளவும் வீடு திரும்புவது இரவு ஏழு மணிக்குத்தான். நண்பகலிலும் ஆலயக்கருமங்கள் தொடர்ந்தால் நண்பகல் உணவு ஆலயத்துக்கு எடுத்து வரப்படும்.

ஆலயத்தில் எந்நேரமும் தரிசனம் கொடுத்தவர் சின்னையா அவர்களே. களஞ்சியப்பொறுப்பு, கோயில் பசுக்களைப் பராமரித்து பால் கறக்கும் ஆயராகவும் அயராது உழைத்தார். இவர் சைவப் பரம்பரையில் வந்தவர். அதனால் மடைப்பள்ளிக் கருமங்களும் அவருக்கே உரித்தாயின.

மேலும் உபயங்களைப் பதிவு செய்தல், நெல் அறுவடை காலங்களில் அத்துறு வயல் உடைமையாளர்களிடமிருந்து ஆலயத்துக்கு நெல்பெறுதல், அதுபோல் இல்லங்களில் நெல் பெறுதல், ஆலயக்கருமங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை கொள்வனவு செய்தல், திருப்பணி செய்வோருக்கு வேண்டுவன வழங்கல், திருப்பணியைக் கண்காணித்தல் முதலிய பணிகளைச் சளைக்காமல், சினக்காமல் சிரமேற்கொண்டார். மேலும் தென்மேற்கு மூலையில் உள்ள காளிகோயில் பூசகரும் அவரே.

திருவிழா தவிர்ந்த ஏனைய விசேட தினங்களில் இறைவனின் சாத்துப்படியும் இவரின் கைவண்ணமே. ஆலய சிவாச்சாரியார்கள் ஊரில் உள்ள சிரார்த்த புரோகிதங்களை மேற்கொள்வதால் அக்காலத்தில் இறந்தோர் திதிகளைப் பதிவு செய்யும் பதிவாளரும் இவரே. அவருக்குப் பின் பலர் இவ் ஆலயத்தில் காட்சி தந்திருப்பினும் சின்னையா அவர்களின் இடம் இன்று வரை வெற்றிடமாகவே இருக்கிறது. அத்துறு அம்பாளின் சாத்துப்படிக்கலைநரும் இவரே என்றால் கரவை மக்கள் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள்.

❧ ஆலய சீவாச்சாரியார்கள் ❧

கரவை தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய சிவாச்சாரியார்களை நிகைவு கூர்வோமாயின் ஆரம்பத்தில் இருந்து சந்தனக்குருக்கள் பரம்பரையுடன் மாவிட்டபுரத்து குருக்கள்மாரும் எமது ஆலயத்துக்கு சேவை செய்துள்ளனர். மாவிட்டபுரம் இராசாக்குருக்கள் உற்சவ காலங்களில் வந்து செல்வதுண்டு. அடுத்த சந்தனக்குருக்கள் குமாரசாமிக்குருக்களும் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர். இவர்களுக்கு அடுத்த படியாக 1959ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இற்றை வரை சுமார் அறுபது ஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாக சேவை செய்து சாதனை படைத்தவர் வரிகையில்

சச்சிதானந்தக்குருக்கள் அடங்குகின்றார். சைவச் சினையாவைப் போன்று இவரும் கரவை மக்களால் மிகவும் விரும்பப்பட்டவர். சந்தனை ஜயாவுக்குப்பின் பல சிவாச்சாரியார்கள் வந்து சேவை செய்து மறைந்து விட்டார்கள். எல்லாரின் பெயர்களைக் குறிப்பிடாவிட்டாலும் மக்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவர் வரிசையில் குமாரசாயிக்குருக்கள், சிவனீ மகேஸ்வரக்குருக்கள், சந்தனக்குருக்கள் சபாபதிக்குருக்களையும் கரவை வாழ் மக்கள் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள்.

அக்காலத்தில் சிவாச்சாரியார்கள் ஊதியம் எதுவுமின்றி மக்கள் கொடுக்கும் தெட்சனையிலேயே சேவை செய்து சீவித்தார்கள் என்பதும் இங்கு சுட்டிக் காட்டப்படவேண்டிய செய்தியாகும்.

திருவிழா உபயகாரர்கள்

இந்த வகையில் நோக்கும்போது முதலாம், ஐந்தாம் திருவிழா உபயகாரர்கள் ஆலய தோற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அரும்பாடுபட்டவர்கள் என்றால் மிகையாகாது. 1960ஆம் ஆண்டு கோவில் பொதுவானது என நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்டதும் அதனை எதிர்த்து இது எங்களின் ஆலயம் என உரிமை கோரி முதலாம் திருவிழா உபயகாரர்களில் ஒருவர் வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். இது நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டதும் சிலர் ஒதுங்கிக்கொண்டார்கள். என்றாலும் இன்று வரை முதலாம் திருவிழா தனிக் குடும்பமாக நடத்துகின்றார்கள்.

இரண்டாம் திருவிழா தாமப்பாவீடு ஆழ்வாப்பிள்ளை குடும்பமும் உறவினர்களும் சேர்ந்து நடத்துகின்றார்கள்.

மூன்றாம் திருவிழா பகல் வெண்வாணிபத்தினரும் இரவு ஓடாவி சமூகத்தாரும் நடாத்துகின்றார்கள்.

நான்காம் திருவிழா கோபியர் குடும்பங்கள் ஒன்றிணைந்து நடாத்தி வருகின்றார்கள்.

ஆறாம் திருவிழா பிலாஷிச் சமூகம் ஒன்றிணைந்து நடாத்தி வருகின்றார்கள்.

ஏழாம் திருவிழா உபயகாரர்கள் தான் இந்த ஆலயத்தில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவர்கள். இவர்கள் மீனவ சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பல குடும்பங்களை உள்ளடக்கியவர்கள். எம் பெருமான் மீது கொண்ட பாசத்தால் ஒரு நாள் வருவாயை சகல குடும்பங்களும் கொடுத்து உற்சவத்தை சிறப்பாக நடத்துவார்கள். அது மட்டுமல்லாது கரனின் வீரதீரச் செயல்களுக்கும், தேர் கட்டுதல் போன்ற பல்லேறு விடயங்களிலும் முன்நின்று உழைப்பவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கரனின் உருவமும் இவர்களாலேயே அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்டது. இக்குடும்பங்களின் இளம் சமுதாயத்தின் துடியாட்ட செயற்பாடுகள் பாராட்டப்படவேண்டியது.

எட்டாம் திருவிழா மணியம் வீட்டாரும் உறவினர்களும் இணைந்து நடாத்துகின்றார்கள்.

ஒன்பதாம் திருவிழா வந்து கந்தப்பா வீட்டாரும் உறவினர்களும் இணைந்து நடாத்துகின்றார்கள். 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கட்டுத்தேரில் சவாமி வீதி உலாவருவது வழக்கம். புதிய சித்திரத்தேர் 2002ஆம் ஆண்டு வெள்ளோட்டம் விடப்பட்டு பாவனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

இவர்களின் உற்சவம் பகலிலும், இரவில் தச்சர் - கொல்லர் சமூகம் ஒன்றிணைந்து நடாத்துவார்கள்.

பத்தாம் திருவிழா கட்டைக்கிழாக்கர் முருகேசு குடும்பத்தாரும் உறுவினர்களும் சேர்ந்து நடாத்தவர்கள். மில் சின்னாச்சியினால் தீர்த்தக்கேணி மண்டபமும், கோவில் நந்தவனத்தைப் பராமரிப்பதில் மிகவும் ஈடுபாடு காட்டிய திருமதி முருகேசு உமாபதி அவர்களும் நினைவு கூரப்படவேண்டியவர்கள்.

ஆறாம் திருவிழா உபயகாரர்களால் 2002ம் ஆண்டளவில் புதிய கொடித்தம்மமும் உருவாக்கப்பட்டு நிரந்தரமாக நிறுவப்பட்டுள்ளமையும் நினைவு கூரப்படவேண்டியது. இது விடயத்தில் திருவிழா உபயகாரர்களில் ஒருவரான திரு செல்வதீபம் சிறிசோதி தனது நேர்த்திக்காக கொடித்தம்மத்தை ஆலயத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலய அடியார்கள், நலன்விரும்பிகள் கொடுத்த அன்பளிப்புத் தொகையின் உதவியால் புதிய சித்திரத்தேரும் முருகப்பெருமானுக்கென சிறிய தேரும் உருவானது என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டிய அம்சமாகும். தேர் நிதியாக பிரத்தியேக கணக்கும் வங்கியுள் உள்ளமை சுட்டிக் காட்டப்படவேண்டிய விடயமாகும்.

சிறப்பாக நினைவுகூர வேண்டியவர்கள்

சூரியகுமாரன் எனப்படும் தவராசா ஒரு பிரபல்ய வணிகர். இவரது சேவையும் ஆலயத்தில் மிகமுக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆலயத்துக்கு மட்டுமல்லாது மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலயத்துக்கும் நன்னீர் குழாய் அமைப்பதில் ஈடுபட்டு நீர் வழங்கும் கைகங்கரியத்திலும் ஈடுபட்டவர். அது

மட்டுமல்லாது வசந்தமண்டபத்துக்கு பளிங்கு கற்கள் பதித்து புது மெழுகு ஊட்டியவர் என்ற வகையில் அவரது சேவை பாராட்டுக்குரியது. மேலும் ஆலய பூசை நேரத்தில் தினமும் இசை வழங்கும் முகமாக தாளம், மேளம், மணி ஓசை முதலிய வாத்தியங்கள் ஒரே நேரத்தில் மின்சாரத்தில் இயங்கக்கூடிய இசைக்கருவியையும் வழங்கி அடியார்களை மெய் சிலிர்க வைத்துள்ளார். இது கரவை மக்களுக்கு தெவிட்டாத இன்பப் பெருக்கை கொடுத்துள்ளது.

இந்த வகையில் மேலும் பலர் ஆலய தேவைகளை நிறைவு செய்துள்ளார்கள். அவர்களையும் நிறைவு கூர்வது முக்கியம்.

ஈஸ்வரி டீச்சரால் பெரிய வெள்ளித்திருவாசியும், பிரபல வணிகர் திரு. சிவநாதனால் செப்புத்திருவாசியும் அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆலயத்தில் உற்சவ காலங்களில் அடியார்களுக்கு தாகசாந்தி செய்வதற்கு முன்வந்த வீரகத்தி ஆறுமுகம், கணபதிப்பிள்ளை விக்கேஸ்வரன் ஆகியோரும் பாராட்டுக்குரியவர்களே. இவர்கள் நிரந்தரமான தாகசாந்தி மண்டபமும் அமைத்துள்ளார்கள்.

இந்த வகையில் நோக்கும்போது சண்டில் குளத்தடி சின்னையா, மத்தொனி வைரவளவு கதிர்காமு, கரவெட்டி மத்தி ஆழ்வாப்பிள்ளை சிவசம்பு, வேதியக்கை, கார்த்திகேசு, ஆழ்வான் எனப்பலர் எமது ஆலயத்தில் ஊதியம் எதுவும் இன்றி சேவை செய்துள்ளார்கள். மேலும் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் திரு. விநாயகமூர்த்தி அவர்களால் அடியார்கள் வணங்குவதற்காக செப்பிலான பஞ்சமுக விநாயகர் (ஏரம்பமூர்த்தி) விக்கிரகம் ஒன்றை அன்பளிப்புச் செய்தமையும் உள்ளம் கை நெல்லிக்கனி. இதற்கு அவரின்

மைத்துணர் வைத்திய கலாநிதி தவராசா அவர்கள் பக்கபலமாக இருந்துள்ளார் என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டியது.

மேலும் உற்சவ காலங்களில் இந்தியா சென்று பிரசித்தி பெற்ற ஆன்மீக சொற்பொழிவாளர்களை வரவழைத்து அடியார்களின் அறிவுப் பசிக்கு, சமய அறிவுரைகளை ஊட்டியும் தன்னலம் பாராது உழைத்த பெரிய தபாற்கந்தோர் ஊழியரான திரு. சி.கனகசபை அவர்களும், இவரோடு சேர்ந்து உழைத்த திரு. பொன்னம்பலம், திரு. முருகப்பா அவர்களும் நெஞ்சம் மறவாப் பெரியார்கள். சிறாப்பர் கந்தப்பு ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து பிரசங்கசபை ஒன்றையும் ஸ்தாபித்திருந்தார்கள். மலயன் பென்சனியர் முருகப்பா அவர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வருகை தரும் ஆன்மீகப் பெரியார்களை தனது வீட்டில் பத்து நாட்களும் தங்க வைத்து தன் செலவிலேயே மூன்றுவேளை உணவளித்து உபசரித்த செயலானது எவராலும் மறக்கமுடியாத செயலாகும்.

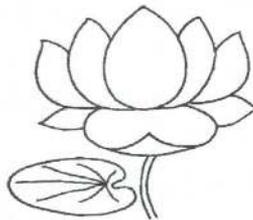
2002இலும் பிரசங்கசபை மன்னவன் கந்தப்பு தலைமையில் கூடியது. இச்சபையில் திரு.க.ஆனந்தக்குமாரசாமி, திரு.சிவசம்பு, திரு.விக்னேஸ்வரன், திரு.சிதம்பரநாதன் அங்கம் வகித்தவர்கள். இரு ஆண்டிலும் முறையே திரு.இரா.செல்வவடிவேல், திரு.ஆறுதிருமுருகன் ஆகியோர் வரவழைக்கப்பட்டு உற்சவகாலத்தில் பிரசங்கம் நிகழ்த்தப்பட்டது. பின்னர் போர் சூழல் காரணமாக திருவிழா ஆறு மணிக்கு முடிக்கவேண்டிய சூழலால் பிரசங்கசபை செயலிழந்தது. இக்காலத்திலேயே திரு.மன்னவன் கந்தப்புவும் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

இதே போன்று 4ம் திருநாள் உபயகாரர் வேலன் சற்குருநாதன் அவர்கள் தன்னேர்த்திக்காக இரண்டாவது மஞ்சத்தை ஆலயத்துக்கு

அன்பளிப்புச் செய்தமை அடியார்களின் இறைபக்திக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

திரு சூரியகுமாரனுக்கு நீர்தாங்கி கட்டுவதற்கு நிலத்தையும் கிணற்றையும் அன்பளிப்புச் செய்த பொறியியலாளர் சுப்பிரமணியத்தையும், தம்பியார் திரு.க.தர்மராசா அவர்களையும் ஆலய அடியார்களும், மாணிக்கவாசகர் வித்தியாலய சமூகமும் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள்.

தேரோடும் வீதி, நாளாந்த சிரமதானப்பணி, உற்சவகாலங்களில் ஏற்படும் பணிகள், ஆலயத் தூய்மையைப் பேணும் பணிகள் என பல்வேறு பணிகளில் பணியாற்றிய, பணியாற்றும் தொண்டர்கள் அனைவரையும் தனித்தனியே நினைவு கூர்வது சிரமம். ஆகவே அனைத்து தொண்டர்களையும் இங்கு போற்றிப் பாராட்டப்படவேண்டியவர்கள் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். அவ்வப்போது அன்பளிப்புச் செய்து வந்த ராணி ஸ்டோர் திரு. சிவராசா அவர்களையும் ஆலய சமூகம் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள்.

ஆலய அறங்காவலர்கள்

ஞானியார்

1826ம் ஆண்டு

திரு. சுப்பர் சிதம்பரநாதர்
திரு. சிதம்பரநாதர் கார்த்திகேசு

1905ம் ஆண்டு

1931ம் ஆண்டு வரை

திரு. வீரகத்தியார் கார்த்திகேசு
திரு. ஏரம்பர் சம்பந்தர்

1935ம் ஆண்டு

திரு. ஏரம்பர் சம்பந்தர்
திரு. கார்த்திகேசு பொன்னையா

1937ம் ஆண்டு

திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பு (பாட்டா)
திரு. கந்தர் சின்னையா

1956ம் ஆண்டு

திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை கந்தப்பு (கண்ணாடி)
திரு. சிற்றம்பலம் கதிரவேலு

1965ம் ஆண்டு

திரு. கனகர் சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர்

1981ம் ஆண்டு

திரு. சிலம்பு ஆறுமுகம்

1985ம் ஆண்டு

திரு. முருகப்பர் சின்னையா

1988ம் ஆண்டு

திரு. சங்கரப்பிள்ளை முருகேசு

1994ம் ஆண்டு

திரு. கணபதிப்பிள்ளை சிவகுருநாதன்

விளக்கேற்றி வழிபடுவது ஏன்?

ஒளி அறிவையும், இருள் அறியாமையையும் குறிக்கின்றன. இறைவன் அறிவு மயமானவன். அனைத்து ஞானத்திற்கும் கர்த்தா, ஒளி ஊட்டுபவன். ஆகவே ஒளியை இறைவனாகக்கருதி வணங்குகின்றோம். ஒளியானது இருளை அகற்றுவது போல், அறிவு அறியாமையை அகற்றுகிறது. அறிவானது அழிவற்ற பெருஞ்செல்வம். எனவே தீபத்தை ஏற்றுவதன் மூலம் செல்வங்கள் அனைத்திலும் மிக உயர்ந்த அறிவுச் செல்வத்தைப் போற்றி வணங்குகின்றோம்.

தீபத்தின் ஒளி மேல்நோக்கியே எரிவதுபோன்று நாமும் நம்மை உயர் நிலைக்கு உயர்த்துவதற்கு அறிவினைப் பெறவேண்டும்.

ஒரு விளக்கின் துணைகொண்டு ஆயிரக்கணக்கான விளக்கை ஏற்றலாம். அவ்விளக்கின் ஒளி குறைவதில்லை. அதேபோல் அறிவை ஒருவர் பலருக்கு வழங்கமுடியும். அப்படி வழங்குவதினால் அவருடைய அறிவு குறைவதில்லை. மேலும் தெளிவடைகிறது. இதுவே நம் வாழ்வில் பெற்ற பெரும் செல்வமாகும்.

- அமுதமொழி -

- ◇ நீங்கள் சொன்னதே சரி, செய்ததே சரி என்று கடைசி வரை வாதாடாதீர்கள்.
- ◇ உண்மை எது, பொய் எது? என்று விசாரிக்காமல் இங்கே கேட்டதை அங்கே சொல்வதையும், அங்கே கேட்டதை இங்கே சொல்வதையும் விட்டுவிடுங்கள்
- ◇ மற்றவர்களைவிட உங்களுளையே எப்போதும் உயர்த்தி நினைத்து கர்வப்படாதீர்கள்.
- ◇ முதலில் கீழ்ப்படிவதற்கு கற்றுக்கொள். பிறகு கட்டளையிடும் பதவி உனக்குத் தானாகவே வந்து சேரும்.
- ◇ கருத்து முரண்பாடுகள் வரலாம், விவாதங்கள் போட்டிகள் வரலாம், ஆனால் தனிப்பட்ட ஒரு சிலரை கனம் பண்ணுவதற்க்காக சமூகத்தை இரண்டாக உடைக்க முயலாதீர்கள்.
- ◇ இளைஞர்கள் செய்வதைத் சொல்லுகிறார்கள் பெரியவர்கள் செய்ததைச் சொல்கிறார்கள் முட்டாள்கள் செய்ய எண்ணியுள்ளதைச் சொல்லுகிறார்கள்
- ◇ அன்பான சொல் மருந்தாகவுமிருக்கிறது. வாழ்த்தவும் செய்கிறது.
- ◇ அனைவரும் ஒன்று சேர்வது தொடக்க நிலை
அனைவரும் ஒன்றாக இருப்பது முன்னேற்ற நிலை
அனைவரும் ஒன்றாக உழைப்பது வெற்றி நிலை
- ◇ மனிதனுக்குள் ஏற்கனவே புதைந்திருக்கும் பரிபூரண தன்மையை வெளிப்படுத்துவதுதான் கல்வி

சிவாகம ங்றபில்
விநாயகரின்
திருவருட் கோலங்கள்

ஸ்ரீபதி சர்மா கிருஷ்ணானந்தசர்மா

B.A(Hon) M.phil

சீரேஷ்ட விர்வுரையாளர்,

சமஸ்கிருதத்துறை,

யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

“ஆகமம் ஆகி நின்று அண்ணிப்பான் தாழ் வாழ்க” என்பது மணிவாசகர் வாக்கு. இறைவனை ஆலயங்களில் அமைத்து வழிபாடு செய்வதற்கு நிலைக்களமாக விளங்குபவை திரு உருவங்கள். திருக்கோயில் வழிபாட்டினையும் திரு உருவங்களை பிரதிட்டை செய்து வழிபடும் முறைகளையும் மற்றும் ஆலயம் சம்பந்தமான அனைத்து விடங்களையும் வகுத்துக் கூறுகின்ற நூல்களாக ஆகமங்கள் விளங்குகின்றன. புராணங்கள் இறைவனின் அருட்பெரும்செயல்களை விளக்குவன. இவை இறைவன் ஒவ்வொரு நோக்கத்தின் பொருட்டும் எடுத்துக்கொண்ட திரு உருவச்சிறப்பினையும் அதன் வரலாற்றினையும் எடுத்துக்கூறுவன.

உலகில் நிகழும் செயல்களைத்தையும் தோற்றுவித்தல், தோற்றம் பெற்றவற்றைப் பேணுதல், அவற்றை அழித்தல் என்னும் மூன்று பிரிவுகளுக்குள் அமைத்து விடலாம். இம்முப்பெரும் நிகழ்ச்சிகள் பரம்பொருளால் நிகழ்வன என்பதனை வரலாற்று உருவங்கொடுத்துப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. தர்மம் குறைவடைந்து அதர்மம் மேலோங்கும் போது நல்லவர்களைக் காக்கவும் தீயவர்களை அழிப்பதற்கும் யுகந்தோறும் நான் அவதரிப்பேன் என கீதையில் கண்ணன் கூறுகிறான். வைஷ்ணவ மரபில் இவ்விதமாக அவதாரங்கள் மூலம் தோற்றம் பெறுகின்ற தன்மை காணப்படுகின்றது. சைவமரபில் இறைவன் நினைத்த உரு எடுத்திடும் நிர்மலன். தர்மத்தைக் காக்கவும் தீயவர்களை அழித்து நல்லோர்களைக் காப்பாற்றவும் இறைவன் நினைத்த மாத்திரத்தே தோற்றம் பெறுகின்றான். இறைவனது தோற்றம் பற்றிக் கூறுகின்ற புராண வரலாறுகளைக் கண்ணுக்குப் புலனாகும் வண்ணம் சிற்பங்கள் உண்டாகின்றன. இவை பரம்பொருளின் பெருஞ்செயல்களை வெளிப்படுத்தி நிற்பன.

ஆகம வழிபாட்டில் இடம்பெறும் திரு உருவங்களில் முதன்மை பெறுபவர் விநாயகர். கிரியைகளிலும் விநாயகரே முதன்மை

வழிபாட்டிற்குரியவர். ஆகமங் கூறுகின்ற சமய வழிபாட்டில் விநாயகர் வழிபாடு முதன்மை பெற்று விளங்குகின்றது.

இறைவனுக்குரிய திரு உருவங்கள் பலவாறு காணப்படுகின்றன. திரு உருவங்கள் பிரதிமை, மூர்த்தி, பிம்பம் எனவும் அழைக்கப்படும். பலவாறு காணப்படுகின்ற இறைவனது திரு உருவங்கள் மூர்த்தி பேதங்கள் என அழைக்கப்படும். இம்மூர்த்திபேதங்கள் ஒவ்வொன்றும் முன்னர் உரியவாறு ஒவ்வொரு செயல்களுக்குரிய காரணங்களுக்காகத் தோன்றியவை. ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் இல்லாத பரம்பொருளுக்கு பல நாமங்கள் கூறி பல உருவில் வழிபாடு செய்வது நமது சமய நம்பிக்கை. இறைவன் ஏகனாகவும் அநேகனாகவும் விளங்கும் இயல்பினன். இவ்வாறே விநாயகரது வடிவங்களும் கிரியை, மற்றும் மந்திரங்கள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் நூல்களில் பலவாறு கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாகமங்களில் பதினாறு வகையான விநாயகரது வடிவங்களும், சிவாகம மரபுகளையும் சிற்பசாஸ்திர மரபுகளையும் இணைத்து ஸீதத்துவநிதி என்னும் நூலில் முப்பத்தி இரண்டு வகையான விநாயகரது வடிவங்களும், இன்னொரு வகையான ஐம்பத்தி ஒரு வகை விநாயகரின் பெயர்கள், மந்திரங்கள், இலக்ஷணங்கள் என்பனவும் நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. விநாயகரின் திரு உருவங்கள், அவைகளின் தன்மை, அருட்செயல்கள் என்பன பற்றி தனித்தனியாக ஓரளவு நோக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தோற்றம்

தோன்றாததும் மறையாததுமாகிய பொருளைத் தோன்றி வந்ததாகக் கருதுவது மாந்தரது மரபு. பிறப்பையும் இறப்பையும் அடைகின்ற நாம் கடவுளைப் பிறக்கும்படி செய்து அதில் திருப்தி அடைகின்றோம். கணபதிக்கும் இத்தகையதொரு தோற்றம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்குரிய சில

காரணங்களையும் புராணங்கள் நமக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன. இயற்கையின் நடைமுறையில் ஒரு குறைபாடு இருப்பதாக உணர்ந்த தேவர்கள் சகல வல்லமை படைத்து அசுரர்களும் இராஷ்டிரமும் மற்றவர்கள் செய்கின்ற நன்மைகள் யாவற்றிற்கும் இடையூறு செய்பவர்களாக இருந்தார்கள். இவ்விதம் இயற்கையின் போக்கு அமைந்துவிட்டால் நன்மைகள் பெருகமுடியாது. நல்ல செயல்களை முன்னோக்கி ஊக்குவித்து நிகழ்த்தவும் தீய செயல்களைப் புறந்தள்ளுவதற்கும் ஏற்ற ஒரு தெய்வத்தின் செயற்பாடு வேண்டும். இத்தகைய தெய்வம் ஒன்றினைத் தங்களுக்குத் தோற்றுவித்துத் தரவேண்டும் என தேவகணங்கள் ஒன்று கூடிபரமனைப் பிரார்த்தித்தனர். தேவகணங்களின் பிரார்த்தனைக்கு ஏற்ப பரமேஸ்வரன் இயற்கையின் நடைமுறையில் ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு என்பன நிலவவும் இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்த ஒரு நாயகன் தேவை என்ற நிலையில் இயற்கையின் முறைமையைக் காப்பதன் பொருட்டு கணபதியைத் தோற்றுவித்தார். தேவர்களை வருத்திய நஞ்சையடக்கி துன்பங்களைக் களைந்த மகேஸ்வர மூர்த்தியின் திருவருளாகிய கழுத்தினின்றும் அடியவர்களின் துன்பங்களைப் போக்குவதற்காக விநாயகக்கடவுள் தோன்றினார் என வாதுள ஆகமம் கூறுவது நோக்கத்தக்கது. விநாயகர் இடர்களைபவர், காப்பவர், முதல் வணக்கத்திற்குரியவர், கல்வியறிவு செல்வச்செழிப்பு என்பவற்றைத் தருபவர், நல்ல மனத்தையும் ஆரோக்கியமான நோயற்ற வாழ்வையும் அருளுபவர். தேவர்களை வருத்திய கயமுகாசரனைச் சம்ஹாரம் செய்வதற்காக அம்பிகையின் திரு உள்ளத்திலிருந்து தோன்றிய வடிவமே விநாயகர் என இவரது தோற்றம் இன்னொரு வகையாகவும் கூறப்படுகிறது.

மேலும் கணபதி அதர்வசீர்ஷ உபநிடதம் இவரது தோற்றம்பற்றி இவர் படைப்பின் தொடக்கத்தில் ஆவிர் பரித்தவர் பிரகிருதிக்கும் புருஷனுக்கும் அப்பாற் பட்டவர் எனக் கூறுகின்றது. சுப்பிரபேதாசுரமம் இவர் யானை சூபம் கொண்ட சிவ சக்திகளினிடத்தில் தோன்றியவராகவும் பிரம்மாண்டபுராணம்

புன்னகையுடனும் பிரேமையுடனும் கூடிய சிவசக்திகளின் பார்வையினால் யானை முகத்துடன் மஹாகணபதி வல்லபை என்னும் சித்தி லக்ஷ்மியைத் தழுவியவராகத் தோன்றினார் எனக் கூறுகின்றன. இவற்றை மேலும் மஹாகணபதியினுடைய ஆயிரம் நாமங்களிலிருந்தும் நோக்கலாம். பார்வதியின் புத்திரனாக (உமா புத்திரன்) தோன்றியவர். பார்வதியின் வியர்கைத் துளியிலிருந்து தோன்றியவர் (உமாங்க மலஜ:) பார்வதியின் முகத்தில் தோன்றிய ஒளிக் கூட்டத்திலிருந்து தோன்றியவர் (கௌரீதேஜோபு:) எனவும் இவரது தோற்றம் கூறப்பட்டுள்ளது.

விநாயகரின் திரு உருவங்களும் இலக்ஷணங்களும் – தன்மைகளும்

இறைவனின் திரு உருவங்கள் பக்தர்களின் வழிபாட்டின் பொருட்டே கற்பிக்கப்படுகின்றது என ஸீராம பூர்வதாபினி உபநிடதம் பின்வருமாறு “சின்மயமும் அத்துவீதியமும் நிஷ்களமும் சரீரமுற்றதான பரப்பிரம்மத்திற்கு உபாசகர்கள் வழிபாடு செய்வதற்காக உருவம் கற்பிக்கப்படுகின்றது” இவ்விதம் கூறுகின்றது.

திருஉருவங்கள் பற்றி விடயங்கள் பிரதிமாலக்ஷணம் என அழைக்கப்படும் விநாயகரின் தோற்றப்பொலிவு பிரதிமாலக்ஷணம் பற்றி ஆகமங்கள், சிற்பசாஸ்திர நூல்கள் மட்டுமன்றி இலிங்கபுராணம், பத்மபுராணம், சிவபுராணம், பிரம்ம வைவர்த்தபுராணம் ஆகிய மகாபுராணங்களும் கணேசபுராணம், முட்கலபுராணம் ஆகிய உபபுராணங்களும் விளக்கியுள்ளன. கண்களுக்குப் புலப்படாது மனம், வாக்கு, காயங்களுக்கு எட்டாததும் உள்ளத்துறைவதும் எங்கும் நிறைந்ததுமாக விளங்குகின்ற இறைவனின் திருஉருவில் மனிதன் தன் இயல்போடு உய்த்து உணரத்தக்கதாக எல்லா அவயவங்களூடும் கூடிய மூர்த்தியாக விளங்குபவர்

விநாயகர். இத்தகு சிறப்புக்கள் பொருந்திய விநாயகரது திருஉருவங்கள் பற்றிய விபரங்கள் முதலில் பதினாறு கணபதி பற்றியும் தொடர்ந்து விநாயகரின் ஏனைய திருஉருவங்கள் பற்றியும் மந்திர வடிவினனாக விளங்குகின்ற தன்மைகள் பற்றியும் தொடர்ந்து நோக்கப்படுகின்றது.

பதினாறு வகையான கணபதியினுடைய தன்மைகள்

1) பாலகணபதி

வாழைப்பழம், மாம்பழம் இவைகளை வலது மேல்கீழ் கைகளிலும் பலாப்பழம், கரும்பு ஆகியவைகளை இடது மேற்கீழ் கைகளிலும் துதிக்கையில் மோதகத்தையும் கொண்டிருப்பவர். இளம் சூரிய ஒளி போன்ற நிறத்தையுடையவர் என கிரியாகிரமஜோதிகை சுட்டுகின்றது.

இவரது வடிவம் பற்றி சில்பரத்தினம் கூறுகையில் இவர் சிறுவனாகப் பிறந்த குழந்தை வடிவில் அம்பிகையின் மடியில் வீற்றிருப்பவர், சிவப்பு நிறமுடையவர், இரு தந்தங்கள் பொருந்திய யானைமுகம் உடையவர், இரத்தினங்களை அணிந்தவர், கிண்ணத்தினை துதிக்கையில் உடையவர், இரு பக்கமும் இரத்தினங்கள் பொருந்திய கற்பகக்கொடியை அசைத்துக் கொண்டிருப்பவர், இவர் பொன் போன்ற கபில நிறமுடையவர், சிவனின் மைந்தர், கந்தனுக்கு மூத்தவர், சிவனிற்கு பிரியமானவர், மோதகத்தைக் கையிலுடையவர், ஓங்கார வடிவினர், மங்களம் பொருந்திய வடிவுடையவர்.

2) தருண கணபதி

பாசம், அங்குசம், மோதகம், விளாம்பழம், நாவற்பழம், தனது ஓடித்த தந்தம், நெற்கதிர், கரும்புத்துண்டு இவைகளை வலம் இடமாக முறையே

எட்டுக்கைகளிலும் தாங்கியவர், அருளைத் தருபவர், சிவந்த சூரியனது நிறத்தை உடையவர் என கிரியாகிரமஜோதிகை சுட்டுகின்றது.

இவர் பாசம், அங்குசம் என்பவற்றினையும் சுளகு போன்ற காதினையும் உடையவர், பலவித ஆபரணங்களையும் அத்திரங்கள் பதித்த ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவர். ஒரு தந்தத்தையும், மோதகத்தையும் கையிலுடையவர், மன்மதனை வென்றவர், பலம் பொருந்தியவர், அறுகம் புல்லில் விருப்புடையவர், இடையறுகளைப் போக்குபவர்.

3) பக்த கணபதி

தேங்காய், மாம்பழம், வாழைப்பழம், சர்க்கரைப் பாயாசத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இலைகளை வலமிடமாகக் கொண்டவர், சரத்கால சந்திரனின் ஒளியைப் போன்ற உடலையுடையவர் என கிரியாகிரமஜோதிகை சுட்டுகின்றது.

இவர் வரங்களைத் தருபவர், ஹரிச்சந்திரனுக்கு வரமருளியவர், எல்லாக் காரியங்களும் ஆரம்பிக்கப்படும் போது வணங்கப்படுபவர், எல்லா உலகத்திலும் பூசிக்கப்படுபவர், யோகிகளால் இருதயத்தில் வணங்கப்படுபவர், பக்தர்களுக்கு வரம் அருள்பவர், முத்தியைத் தருபவர், விக்கினங்களை அழிப்பவர், பிரம்ம விஷ்ணு சிவன் முதலியோரை ஒத்த உருவமுடையவர், கபில நிறமுடையவர், சிவனுடைய மைந்தனாக விளங்குபவர்.

4) வீர கணபதி

வேதாளம், சக்தி, அம்பு, வில், சக்கரம், கட்டம் (வாள்), கட்டவாங்கம், முத்தகரம், கதை, அங்குசம், நாகம், பாசம், சூலம், குந்தலி, பரசு, கொடி இவைகளைத் தாங்கிய பதினாறு திருக்கரங்களையுடையவர். சிவப்பு நிறம் பொருந்தியவர்.

இவர் கஜமுகாகூரனைச் சம்காரம் செய்தவர். ஓடிக்கப்பட்ட தந்தத்தை கொண்டிருப்பவர், யானையின் முகம் போன்ற காதையுடையவர், பாசம், அங்குசம் என்பவற்றைக் கொண்டிருப்பவர், மேகவர்ணமுடையவர், இடையூறுகளை முன்பேயே போக்கடிப்பவர், எலி வாகனத்தையுடையவர், பெரிய ஒரே வீரனாக விளங்குபவர், கணங்களிற்கு முதல் நிலையில் உள்ளவர்.

5) சக்தி கணபதி

பச்சை நிறம் பொருந்திய உடலையுடைய தேவியைத் தழுவிக்கொண்டிருப்பவரும், சந்தியா காலத்துச் சிவப்பு நிறமுடையவரும், பாசம் மாலை இவைகளைத் தாங்கி நிற்பவரும் பலத்திலிருந்து காப்பவருமாக இவர் கிரியாகிரமஜோதிகையில் கூறப்படுகின்றார்.

இவர் அம்பிகையின் கைமந்தன் கணங்களில் முதல் நிலையிலிருப்பவர், மிகச் சிறந்த பராக்கிரமம் உடையவர், எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர், சக்தி வடிவானவர், மாத்ரு மண்டலங்களில் வழிபடப்படுபவர், பெரிய வயிற்றினை உடையவர், யானை முகத்தினையுடையவர், தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவர், மகேஸ்வரனது கைமந்தன்.

6) த்வஜ கணபதி (பிரம்ம கணபதி)

புத்தகம் அடி மாலை, தண்டம், கமண்டலம் இவைகளை வலது இடது கைகளில் தாங்கியவர், மின்னல் கொடி போன்ற கைகளில் வளையல்களைத் தரித்திருப்பவரும் சந்திரன் போன்ற நிறமுடையவர், நான்கு முகங்களினையுடையவர், பிரகாசம் பொருந்தியவர்.

பிரம்மத்தை அறிந்தவர், பிரம்ம வடிவானவர், பிரம்மச்சாரியாக இருப்பவர், எல்லாத் தேவர்களின் வடிவானவர், பரப்பிரம்மஸ்வரூபமுடையவர், சிந்தனைக்கு அப்பாற்பட்டவர், பழமையானவர், சச்சிதானந்தத் தன்மை பொருந்தியவர், பிரம்ம வித்தையைடையவர்.

7) பிங்கள கணபதி

பழுத்த மாங்கனி, பூங்கொத்து, கரும்புத்துண்டு, எள்ளுருண்டை, கோடரி இவைகளையுடையவர், அதிக செல்வத்தோடு கூடியவர்.

யானை முகத்தையுடையவர், விக்கினங்களை நீக்கிப் பக்தர்களுக்கு அருள் புரிபவர், எல்லா விதமான சித்திகளையும் தருபவர், பலம் பொருந்தியவர், பாசம், அங்குசம் இவைகளையுடையவர்

8) உச்சிட்ட கணபதி

நீலோத்பலம், மாதுளம்பழம், வீணை, நெற்கதிர் இவைகளைக் கொண்டிருப்பவர், பெண்ணின் யோனிரஸத்தைப் பருகுவதில் விருப்புடையவர், காமத்தில் மோகித்து விளங்குபவர்.

யானை முகத்தையுடையவர், பெரிய உடலையும் பெரிய வயிற்றையும் உடையவர்.

பாணம், வில், பாசம், மாலை இவைகளைத் தனது கைகளில் உடையவரும், மிகச்சிவந்த நிறமுடையவர், நான்கு கைகளையுடையவரும் சிவந்த உடலுடையவர், மூன்று கண்களுடையவர், பாசம், அங்குசம், மோதகபாத்திரம், தந்தம் இவைகளைத் தரித்திருப்பவர், தடாகத்தின் கரையில் இருப்பவர்.

9) விக்ன கணபதி

சங்கு, கரும்பு, வில், புஷ்பபாணம், குடாரம் (கோடரி) பாசம், சக்கரம், தனது தந்தம் மாலை, பூங்கொத்து, பாணங்கள் இவற்றோடு கூடிய பத்துக் கைகளையுடையவரும், ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பவர், தங்கம் போன்ற நிறமுடையவர்.

இவர் விக்னங்களுக்குத் தலைவர், இடையூறுகளுக்குக் காரணமானவர், இடையூறுகளை நிகழ்த்துபவர், இடையூறுகளைக் களைபவர், இடையூறுகளை அழிப்பவர், எல்லாக் காரியங்களிலும் இடையூறுகளைப் போக்குவதற்காக வழிபடுபவர், யானை போன்ற காதுகளையுடையவர்.

10) சூழ்ப்ர கணபதி

தந்தம், கல்பலதை, பாசம், ரத்னகும்பம் அங்குசம் இவற்றினையுடையவர், செவ்வரத்தம் பூப் போன்ற ஒளியுடையவர்.

பக்தர்களுக்கு விரைவிலே வரத்தை அருளுபவர், சீக்கிரமாகவே விரும்பிய பலன்களைத் தருபவர், எல்லாச் செயல்களையும் நிறைவேற்றுகிறவர், கணங்களில் முதன்மையானவர், இராமபிரானால் வணங்கப்பட்ட சிறப்புடையவர்.

11) லக்ஷ்மீ கணபதி

கிளி, மாதுளம்பழம், ரத்ன கலசம், அங்குசம், பாசம், கல்பலதை கட்கம் இவைகளையுடையவர், ஒளியாகிய அமிர்தப் பிரகாச வெண்ணிற முடையவரும், நீலோத்பலத் தாமரைகளை ஏந்திய இரு தேவியர்களை அண்மையில் கொண்டிருப்பவரும் பொன்னிறமுடையவர், வரம் அளிக்கும் கையோடு கூடியவர்.

அபயம் வரதம் இவைகளைக் கைகளிற் கொண்டிருப்பவர், பொற்குடம் தாங்கிய கையை உடையவர், மூன்று கண்களையுடையவர், கையில் தாமரை மலரோடு கூடிய லக்ஷ்மியினால் தழுவுப்பட்டவர். பொன்னிறமுடையவர்.

மங்கலத்தைத் தருபவர். எல்லா விதமான ஜஸ்வ்யங்களையும் தருபவர், மங்கலங்களுக்கு எதிரான சக்திகளை நாசம் செய்பவர், யானைமுகம், பெரிய வயிறு இவற்றினையுடையவர், ஒரு தந்தத்தையுடையவர்.

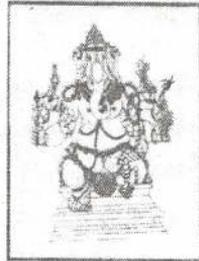
12) மஹா கணபதி

யானைத் தலைவனின் முகத்தையுடையவர், சந்திரனைத் தரித்தவர், சிவப்பு நிறமுடையவர், மூன்று கண்களையுடையவர், தாமரைப்பூவைக் கையில் வைத்திருப்பவனைத் தழுவிருப்பவரும், மாதுளம்பழம், கதை, கரும்புவில், சக்கரம், தாமரை, பாசம், நீலோற்பலம், நெற்கதிர், தனது தந்தம், ரத்னகலசம், இவைகளைக் கையில் உடையவர்

13) நிருத்த கணபதி

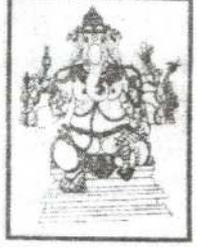
பாசம், அங்குசம், மோதகம், குடாரம், தந்தம் இவைகளைக் கையில் உடையவர், மஞ்சள் நிறமுடையவர், கல்ப விருஷத்தின் அடியில் இருப்பவர், அழகிய மோதிரங்களை அணிந்திருப்பவர், இரு கால்களாலும் நடனமாடிக் கொண்டிருப்பவர்.

பார்வதி மற்றும் தாண்டவமாடுகின்ற சிவனின் மைந்தர், நர்த்தனப்பிரியன்.

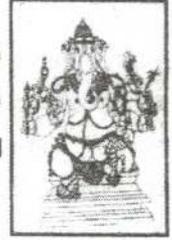
14) ஊர்த்துவ கணபதி

நீலப்பு, நெல், தாமரை, கரும்புவில், பாணம், தந்தம், இவைகளைத் தரித்தவர், பொன் போல பிரகாசிக்கின்ற அங்கங்களையுடையவர், பச்சை நிறமுடைய தேவியைத் தழுவி இருப்பவர், எல்லாவித சித்திகளையும் தருபவர், கருணையுடையவர், கணங்களின் முதன்மையாக இருப்பவர், முக்கண்களையுடையவர், எல்லா தேவர்களுக்கும் முதன்மையானவராக விளங்குபவர்.

15) விஜய கணபதி

பாசம், அங்குசம், மாம்பழம், தந்தம் இவைகளையுடையவர், எல்லா இடையூறுகளையும் போக்குபவர். பெருச்சாளி வாகனத்தையுடையவர், சிவப்பு நிறமுடையவர்

16) வேறம்ப கணபதி

ஆகமங்கள் கூறுகின்ற பதினாறு வகையான விநாயகப் பெருமானது திரு உருவங்களில் இவர் பஞ்சமுக விநாயகராக ஐந்து முகங்களுடன் விளங்குபவராவார். அபயம், வரதம் ஆகிய இரு கைகளையும் பாசம், தந்தம், அஷ்டமாலை, மாலை, பரசு (கோடரி), முத்திரம் (சம்மட்டி), மோதகம், பழம் இவைகளை ஏனைய கைகளில் தாங்கியவராகப் பத்துக் கைகளை யுடையவரும் சிங்கத்தின் மீது வீற்றிருப்பவரும், சிவந்த நிறமுடையவரும், ஐந்து யானை முகங்களையுடையவருமாக இவர் விளங்குகிறார் என கிரியாகிரம ஜோதிகை கூறுகின்றது. பஞ்சமுக விநாயகராகி இவரது பிரதிமாலஷணம் பற்றி சில்வரத்தினம் என்னும் சிற்பசாஸ்திர நூலில் இவர் சிங்கத்தின் மீது வீற்றிருப்பவர். ஐந்து முகங்களையுடையவர், பத்துக் கைகளையுடையவர், மூன்று கண்களையுடையவர், பொன்னிறமானவர்

அபயம் வரதம் இவைகளைக் கையிலுடையவர், மோதகம் நிறைந்த பாத்திரம், தந்தம், இவைகளை இடது கைகளிலுடையவர், மற்றைய கைகளில் கமண்டலம், அஷமாலை, பரசு (கோடரி) உலக்கை, பாசம், அங்குசம் இவற்றினை யுடையவர். தொங்குகின்ற வயிற்றினையுடையவர், மங்கள கரமான பருத்த உடலையுடையவர். தும்பு முதலான கந்தர்வ கணங்களோடு கூடியவர் என இவரது தோற்றப்பொலிவு கூறப்பட்டுள்ளது.

பசு ஞானத்தைக் கவளமாக்கி அடியார்கள் ஒப்புவிக்க அதனையுண்டு திருவயிற்றினுள்ளாக அடக்கிச் சிவஞானத்தைக் கொடுப்பவர் தாம் என்பதை உணர்த்துதல் காரணமாக கவள உணவாகிய மோதகத்தைக் கையிலுடையவர் விநாயகர் என திருவிளையாடற் புராணம் பின்வருமாறு கூறுவது நோக்கத்தக்கது.

உள்ளமெனுங் கூடத்திலூக்கமெனுந்தறி நிறுவியறு தியாகத்
தள்ளரியவன் பென்னுந்தொடர்பூட்டியிடைப் பருத்தித் தறுகட் பாசக்
கள் வினை பசுபோதக்கவளமிடக்களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதம் பொழி சித்தி வேழத்தை நினைத்து வருவினைகடர்ப்பாம்.

சிவபிரான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் முதலிய ஜந்தொழில்களுக்கும் அதிபதியாக விளங்குவது போல இவரது ஜந்தொழில்களையும் ஈசானம், தத்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்யோஜாதம் முதலிய ஜந்து முகங்களும் உணர்த்துவது போல பஞ்சமுக விநாயகர் தமது துதிக்கை முதலான ஜந்து திருக்கரங்களினாலும் ஜந்து முகங்களினாலும் ஜந்தொழில்களை உணர்த்தி நிற்கின்றார்.

காப்பவனருளு மேலோன் கண்ணகன் ஞாலம் யாவும்
திப்பவ னேனச்செய்கை செய்திரு மவனு நீயே
யேப்படுஞ் செய்கை யென்ன வெமதுளம் வெதும்புமின்ன
ளீப்பது கருதியென்றே நீயருள் வடிவங் கொண்டாய்

என கந்தபுராணம் கூறுவதை நோக்கலாம். மேலும் சிவனும் விநாயகரும் தம்முடைய குணங்குறிகளால் ஒருவரையெனக் கூர்மம், திருமுறை கண்ட ஆதசம்வறிதை என்பவற்றிலும் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. சிவனுடைய பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு ஒப்பானவராக விளங்குகின்ற விநாயகருடைய ஏனைய தன்மைகளிலும் சிவத்துவம் கூறப்படுகின்றது. சிவலிங்கமும் யானை முகமும் ஓம் என்ற பிரணவ வடிவத்தைக் குறிப்பன. யானையின் பிளிரும் பிரணவ நாதமும் ஒரே தன்மையுடையன. சிவனது ஐந்து திருமுகம் விநாயகரது ஐந்து திருக்கரம் பஞ்சமுக விநாயகரது ஐந்து முகங்கள் என்பன ஐந்தொழில்களைக் குறிப்பன. இச்சை, கிரியை, ஞானம் என்கின்ற மூவகை சக்தி வடிவமாக சிவனும் விநாயகரும் விளங்குகின்றனர். இருவரும் முக்கண்களையுடையவர்கள். இவ்விருவரது தோற்றப்பொலிவும் உயர்திணை, அஃறிணைப் பொருட்களைச் சட்டும் தன்மையுடையவை. அவன், அவள், அது என்னும் தன்மைகளைக் குறிப்பன. இறைவனின் பத்திலொரு அம்சமாக விநாயகர் விளங்குவது பற்றி சுப்பிரபேத ஆகமம் கூறுகின்றது.

இறைவனது சர்வவியாபகத்தன்மை, அருட்சிறப்பு மற்றும் ஐந்தொழில்களை நிகழ்த்துகின்ற சிறப்பு ஐந்தொழில்களோடு தொடர்புடைய சர்வ வல்லமை என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையில் விநாயகரது சிறப்பான தன்மை பொருந்திய நிலையைக் குறிக்கின்ற ஓர் வடிவமே பஞ்சமுக விநாயகரின் உருவமாகும்.

இவை தவிர கணபதியினுடைய பிரதிமாலஷண பேதங்கள் முப்பத்திரண்டு வகையாகவும் இன்னொரு வகையில் ஐம்பத்தி ஒரு வகையாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. எனினும் சில மூர்த்திகளுடைய மந்திர வடிவம் மாத்திரமே கூறப்பட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. பொதுவாக அவற்றின் விபரங்களை இனி நோக்கலாம்.

17) ஏகாட்சர கணபதி

செந்நிறமானவர், செம்பட்டாடையர், செம்மலர் மாலையர், பிறைமுடியர், முக்கண்ணர், குறுந்தாளர், குறுங்கையர், மாதுளம்பழம், பாசம், அங்குசம், வரதம் இவை தாங்கிய கரங்களையுடையவர். யானை முகவர், பதுமாசனத்திலிருப்பவர், பெருச்சாளி வாகனர்.

18) வர கணபதி

செவ்வண்ணர், யானைமுகவர், முக்கண்ணர், பிறைமுடியர், பாசம், அங்குசம் தரித்தவர். தேன் நிறைந்த கபால பாத்திரத்தை ஏந்தியவர், பிறைமுடியர்.

19) திரயாட்சர கணபதி

அசைகின்ற செவிகளாம் சாமரைகளை உடையவர். பொன்னிறமானவர். நான்கு கரங்களை உடையவர். பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத் தாங்கியவர். துதிக்கை நுனியில் மோதகம் உடையவர்.

20) ஷிப்பிரசாத கணபதி

பாசம், அங்குசம், கற்பகக் கொடியின் சுவை தரும் மாதுளம் பழம், துதிக்கையில் தாமரை மொட்டு இவற்றைத் தரித்தவர். இளம்பிறையொத்த நெற்றியுடையவர். திருவாபரணங்கள் பல அணிந்தவர். பேழை வயிறு உடையவர்.

21) ஹரித்திரா கணபதி

மஞ்சள் நிறமானவர். நான்கு கரங்களையுடையவர். அவற்றில் பாசம், அங்குசம், தந்தம், மோதகம் இவற்றைத் தரித்திருப்பவர்.

22) ஏகதந்த கணபதி

பேழை வயிற்றுடன் நீல மேனியர். கோடாரி, அட்சமாலை, லட்டு, தந்தம் இவற்றை உடையவர்.

23) சிருஷ்டி கணபதி

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைக் கரங்களில் ஏந்தியவர். பெருச்சாளி வாகனத்தையுடையவர். சிவந்த திருமேனியர்.

24) உத்தண்ட கணபதி

நீலம், தாமரை, மாதுளம்பழம், கதை, கரும்புவில், ரத்ன கலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலை இவற்றை ஏந்திய பத்துக் கைகளை உடையவர். அழகிய தாமரைப்பூவை ஏந்திய பொன் மேனியனாகிய தேவியைத் தழுவுபவர்.

25) ரணமோசன கணபதி

பாசம், அங்குசம், தந்தம், நாவற்பழம் இவற்றைத் தரித்தவர். வெண் பளிங்கு நிறமேனியர். செந்நிறப் பட்டாடையுடுத்தியவர்.

26) துண்டி கணபதி

அட்சமாலை, கோடாரி, ரத்னகலசம், தந்தம் இவற்றை ஏந்தியவர்.

27) துவிமுக கணபதி

தந்தம், பாசம், அங்குசம், ரத்னபாத்திரம், இவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர். மயில் நீலமேனியர். செம்பட்டாடையும், ரத்தின கிரீடமும் அணிந்தவர். இருமுகம் உடையவர்.

28) மும்முக கணபதி

வலது கையில் கூரிய அங்குசமும், அட்சர மாலை, வரதம் இவற்றை உடையவர். இடது கைகளில் பாசம், அமுதகலசம், அபயம், இவற்றை உடையவர். பொற்றாமரை யாசனத்தின் பொருட்டில் மூன்று முகங்களோடு எழுந்தருளியிருப்பவர்.

29) சிங்க கணபதி

வீணை, கற்பகக்கொடி, சிங்கம், வரதம் இவற்றை வலது கைகளில் தாங்கியவர். தாமரை, ரத்ன கலசம், பூங்கொத்து, அபயம் இவையமைந்த இடது கைகளையுடையவர். வெண்ணிறமேனியர். யானை முகவர். சிங்க வாகனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர்.

30) யோக கணபதி

யோக நிலையில், யோகப்பட்டம் தரித்து, இளஞ்சூரியனது நிறமொடு ஒளிர்ந்து இந்திர நீலநிற ஆடையை உடுத்தி, பாசம், அட்சரமாலை யோக தண்டம், கரும்பு இவற்றை ஏந்தி இருப்பவர்

31) தூர்கா கணபதி

உருக்கிய பசும் பொன்னிறம், எட்டுக்கை, பெரியமேனி, அங்குசம், பாணம், அட்சரமாலை, தந்தம், இவைகளை வலது கைகளிலும், பாசம், வில், கொடி, நாவுற்பழம் இவைகளை இடது கைகளிலும் உடையவர். செந்நிற ஆடையுடையவர்.

32) சங்கடஹர கணபதி

இளங்கூரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இடப்பாகத் தொடையில் அம்மையை உடையவர். அம்மை பொன்னிற மேனியளாக நீலப்புவை ஏந்தியவளாக இருப்பாள். வலது கையில் அங்குசம், பாசம், பாயச பாத்திரம் ஏந்தியவர். செந்தாமரைப் பீடத்தில் நிற்பவர். நீல நிற ஆடையை அணிந்தவர்.

முடிவுரை

இத்தகைய சிறப்புக்களும் பேரரசுத் தன்மையும் கொண்டுள்ள விநாயகர் வைஷ்ணவ சம்மிரதாய மரமிலும் விஸ்வக்சேனர் என்ற வயசுருடன் வழியடப்படுகின்றார். மேலும் இந்தியாவில் சுமார் முப்பது ஆயாங்களில் விநாயகர் சக்தி வடிவமாக (விநாயகி) வழியடப்படு கின்றார். இந்திய தொல்வொருள் ஆய்வாளர் பேடாகர் (ஜயப்பூர்) குன்றின் மேல் உள்ள செளசன்ட் யோகினி மந்திரத்தில் உள்ள விநாயகியைப் பற்றி மிக விரைவாக ஆராய்ந்து சரித்திரச் சாஸ்திர விபரங்களை வெளியிட்டார். இந்த உருவத்தை கஜானி என்றும் அழைப்பர். சுயானியா (முரேனா), நிக்கியான்

=====

(பரந்தர்), ராணியூர் ஜெரியால் (ஓரிசா), ஹிராயூர் (புவனேஸ்வர்), சிகாக்ராஜஸ்தான் ஹர்ஷநகர் யோன்ற இடங்களில் விநாயகியின் திரு உருவங்கள் பல வடிவங்களில் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

தென்னிந்தியா மதுரை சுந்தரேஸ்வரசுவாமி நுழை வாயிலுள்ள வடிவமும், திருக்குறுப்புடி, பவானி, திருச்செந்தூர் யோன்ற ஆலயங்களிலும் கதை வடிவில் பலவித கோலங்களில் விநாயகியின் திரு உருவம் காணப்படுவது நோக்கத்தக்கது. இவை தவிர மரச்சிற்பங்களாகவும் ஓவியமாகவும் கூட விநாயகியின் பல வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. சிதம்பரத்தில் விநாயகி புலிக்காலூடன் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்விதமாக பல புராணக் கருவூலங்களினாலும் அருட் சிறப்பினாலும் எல்லா இடத்திலும், எல்லா மக்களாலும் நினைத்த மாத்திரத்தில் அழைக்கப்பட்டு பிரார்த்தனை செய்கின்ற வடிவத்தில் எழுந்தருளி அருளும் இயல்புடைய விநாயகனின் சர்வ வியாபகத்துவமும் அருட் சிறப்பும் பல்வேறு வடிவங்களில் மூர்த்தி பேதங்களாக விளங்கும் சிறப்பு உய்த்துணற்பாலது.

நன்றி நவீன்கின்றோம்

தச்சைத் திருத்தல வரலாற்றை எழுதுவதற்கு பல வழிகளிலும் உதவியும், வழி நடத்தலும் நல்கிய திரு.ஐ.விநாயகமூர்த்தி, காலம் சென்ற பண்டிதர் வீரகத்தி, சைவச்சின்னையா குடும்பம், பண்டிதர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, திட்டமிடல் செயலாளர் செவ்வெந்திநாதக் குருக்கள் சுவாமிநாதன், திரு.க.விக்னேஸ்வரன், திரு.சி.பாலசிங்கம் மற்றும் ஆலோசனைகள், கருத்துக்கள் வழங்கியோர் அனைவருக்கும் எனது உளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அத்துடன் ஆலய முகாமையாளர் திரு.க.சிவகுருநாதன், செயலாளர் திரு.ச.கணேசமூர்த்தி அவர்களும் சில ஆலோசனைகள் திருத்தங்கள் தந்தமைக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எனது இந்த முயற்சிக்கு ஊன்று கோலாய் பக்கபலமாய் நின்று ஊக்கமும், காப்பதும் களிநே என்று கவிதையையும் தந்து உதவிய என் உற்ற நண்பன் ஐ.விநாயகமூர்த்தியை நான் நன்றிக்கடன் செலுத்துகின்றேன். அவரே இந்நூலை வெளியிடுவதாக இருந்தது. பல்வேறு காரணங்களால் என் பொறுப்பில் விட்டுவிட்டார்.

அடுத்து இந்நூலுக்கு அணிந்துரை, அருளாசி, சிறப்புரை, வாழ்த்துச்செய்தி வழங்கிய வடகிழக்கு மாகாணசபை திட்டமிடல் செயலாளர் திரு.செ.சுவாமிநாதன், நல்லை திரு.ஞானசம்பந்தர் ஆதீன் முதல்வர் ஸ்ரீஸுரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள், பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, அகில இலங்கை இந்துமாமன்றச் செயலாளர் கந்தையா நீலகண்டன் ஆகியோருக்கும் என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

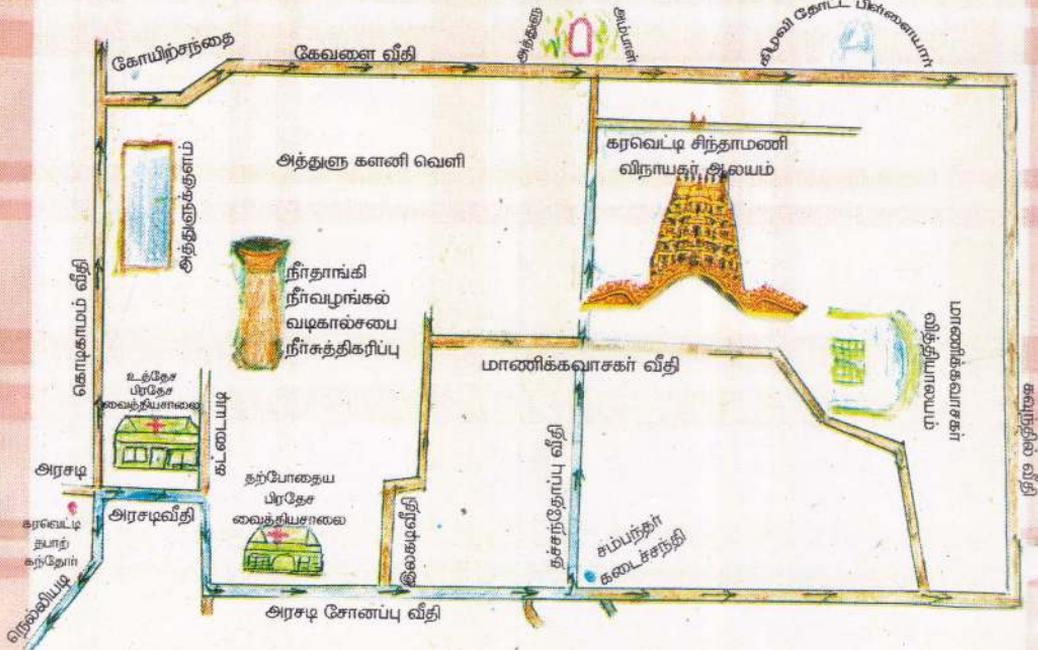
மேலும் இந்நூல் சிறப்புற வடிவமைத்த பிள்ளையார் அச்சக உரிமையாளர், சக ஊழியர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்

இப்படிக்கு
கரவையூர் ஆதவன்

டி,
ன்,
ள்,
ந்த
ய
தி
து
று
ன
ள்
நி,
ட,
ஸ்
ள்
ப
ந
ம்
5
ப

கரவெட்டி தச்சந்தோப்பு சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய அமைவிடம்

பிள்ளையார் அச்சகம், நல்லூர்